

**The Ramanathan college annual
1958**

University of Jaffna

373

IRA

250143(AR; Main)

ARCHIVES

A. Swamyasapikani

THE
RAMANATHAN COLLEGE
ANNUAL

1958

373
RAM

சென்னை நகராட்சி

புத்தகம்

சென்னை

373
IRA AR

Handwritten signature

THE RAMANATHAN COLLEGE ANNUAL

MANAGER

MISS M. THANGAMMAL, B.A.

ARCHIVES

University of Jaffna
250143

Library

250143

250143

THE PUBLICATION COMMITTEE

EDITORS

English: MRS. P. ARULAMBALAM, B. A.

Tamil: MRS. K. TYAGARAJAH, B. A. (Hons.)

MANAGER

MISS. M. THAMBIPPILLAI, B. A.

FOREWORD

We are bringing out the Ramanathan College Annual, 1958 two months late, so that we may not fail this time also as in 1957 owing to fortuitous circumstances over which we had and have no control. The special contributions from Mr. A. M. K. Cumaraswamy, Retired Registrar of the University of Ceylon, Mr. N. Manicka Idaikkadar, C. C. S., Director of the Department of Census and Statistics, and Vidwan K. Karthigesu, B. A. (Lond.) of the Jaffna Hindu College reached us quite in time for publication in December, 1957. We tender our apologies to our distinguished contributors and the large circle of friends and well-wishers including pupils and parents of pupils who may have been wondering as to what has happened to the College Annual with its rich Ramanathan traditions. With the assurance that we shall try to make ample amends in the future by bringing out the Annual every time before the College closes for the December holidays, we send forth the "Annual", 1958 to give the patrons of the Ramanathan College a Report of its activities together with articles of topical interest dealing with current trends of life in School and Society.

P. ARULAMBALAM,
K. TYAGARAJAH,
Editors.

We thank the several Schools and Colleges who sent us during 1957 and 1958 complimentary copies of their Magazines or Annuals.

Editors.

CONTENTS

	Pages
Microcosm	Frontis piece
EDITORIALS	
i. Education in Ceylon To-day	1
ii. The Jaffna Centre: the University of Ceylon A Plea	3
iii. Our Principal	4
Language of Higher Education in Ceylon	5s
By A. M. K. Cumaraswamy, B. Sc., (Lond.) F. P. S.	
Oriental View of Woman	7
By Kalarishi Ananda K. Coomaraswamy, D. Sc.	
இலங்கை மகளிர்: எதிர்காலம்?	11
நா. மாணிக்க இடைக்காடர், B. Sc. (Lond.), B. A. (Cantab), C. C. S.	
குறிக்கோள் இலாத கல்வியாற் பயனில்லை	15
வித்துவான், க. கார்த்திகேசு, B. A. (Lond.) T. D. (Cey.)	
இளைப்பாறிய ஆசிரியர்	20
செல்வி, சிவபாக்கியம் சின்னத்தம்பி, B. A. (Lond.)	
"Master" C. S. Ganapathy Iyer	22
Miss Maheswari Thambippillai B. A. (Lond.)	
College Notes by the Principal	24
PUPIL'S SECTION	
The Tourist Industry in Ceylon	28
The Role of the Commonwealth	30
Increase in Ceylon's Population and Industrialisation	32
The Role of the Students in Politics	34
Science in Everyday Life	35
Modern Inventions	37
ஈழத்து இணையற்ற பெருந்தகை	39
மறப்பானா?	43
நம் தமிழ் அன்னை மகிழ்வுறும் நாள் என்னாளோ?	48
திருவள்ளுவர் காலம் யாது?	50
தமிழ் அன்னையின் ஆவல்	53
SCHOOL ACTIVITIES	54
Games Report	
Girl Guide Report, 1958	

	Pages
HOUSE REPORT's 1958	55
Arunthathi House	
Damayanthi House	
Janaki House	
Kannaki House	
Leelayathi House	
Shakuntala House	
The Science Association, 1958	58
History Association, 1958	59
Geography Association, 1958	59
H. S. C. Union	60
Ramanathan College Co-operative Supply Society	61
வித்தியா சம்பத் சமாஜம்	64
இந்துமாணவர் கழகத்தின் முதலாவது ஆண்டு அறிக்கை 1957 — 1958	65
பிறி. ஜி. சி. இ. மாணவர் கலாவிருத்திச் சங்கம்	67
College Office Bearers	68
Examinations Resultt	69
Staff	73

ILLUSTRATION

1. The College Orchestra and Ramanathan Varsity Undergraduates.
2. C. S. Ganapathi Iyer, Esq., B. A.
3. Blow, Blow Till It Bursts and Busy Little Grinders Are We.
4. "Yama" Wins In Fancy Dress Contest and the Visitors' Race.
5. Biology Exhibition and Botany Exhibition.
6. "Chemists" Making Experiments and Gypsy Dance.

MICROCOSM

*His home a speck in a vast Universe,
He a mere atom on that tiny speck ;
Victim of countless evils that coerce,
And force him onward on a pathless track :
And yet a being made to dominate
O'er all things else by mind's controlling power,
Spoilt favourite at once and sport of fate,
Football of fortune, time's consummate flower!*

*To him alone did nature's self impart
A spark of her divinest energy,
With power to create a work of Art,
And intellect to solve all mystery,
So great and yet so little! best and curst—
Nature's most noble offspring—yet her worst!*

'Bertram Dobell'.

THE RAMANATHAN COLLEGE ANNUAL

"Learn to make the whole world your own,

No one is a stranger my child, this whole world is your own."

Sri Sarada Devi,

Editorials.

I

EDUCATION IN CEYLON TODAY

Today, there is a ceaseless talk of falling standards in Education in Ceylon. There are many reasons for this decline—scores and hundreds of schools have sprung up all over the Island. They are crowded to the brim with thousands of pupils who had not hitherto seen the inside of a school. Schools, schools everywhere, but yet no schooling of any kind to thousands of the country's children of school-going age. And yet the people's Government makes no secret of its policy of bringing all schools under the direct control and management of the State.

The Government has thus become a political octopus trying to bring under its control all forms of educational activity. In the name of democracy standards have been brought lower. The result of all this a marked or visible fall in the percentage of passes in public examinations, in the availability of suitable candidates not only for posts involving trust and responsibility, but even for minor jobs. The S. S. C. passed candidate of today displays an appalling lack of

power of expressing his thoughts either in Swabhasa or in English. Persons of culture with a refined out-look on life are also fast dwindling in numbers.

Teachers who were pupils twenty or thirty years ago are helplessly witnessing this rapidly deteriorating standard. They are helpless because they have no power to determine the trends of the modern educational policy in Ceylon, which strangely enough is today a politician's business. The policy, therefore, fluctuates according to several ever-changing factors:—Cabinet reshuffles, the next elections and various other extraneous considerations. The mere-school-master, however noble his intentions, grounded on education, training and experience may be, can do nothing in shaping the policy of national education. His voice is stilled by the march of the 'New Democracy'!

Luckily, Ceylon today has a school-master—Minister of Education in the person of Wijeyananda Dahanayake. It is well-known that his ambition is to see that every boy or girl of school-going age attends school at least till he or she is 14 years old, and that too in a school, sufficiently well equipped for the teaching of science and vocational subjects in order that the child's education might have a practical bias. But unfortunately there is a conflict in Dahanayake's Self between the school-master complex and the politician-complex. This conflict becomes all too apparent when the Minister of Education addresses himself to the task of finding out the best medium of instruction for higher education. Very often, in such conflicts, the politician triumphs over the school-master, because the former is always more powerful!

Everywhere, the parents, the teachers and the children feel the stranglehold of the People's Government. Paradoxically enough, the people have no power over their government, until at least the next General Elections come round. It is the Government and the Minister who decide the kind of education the child should receive, the class of teachers who should teach in schools, nay even in defining the nature of the scholastic atmosphere that should pervade the Government-ridden schools. The question naturally arises then in the minds of all thinking and sensitive persons. "Are we moving towards Totalitarianism?" If that is going to be the case, education for a "complete development of individuality according to one's capacity" becomes an empty dream.

THE JAFFNA CENTRE: THE UNIVERSITY OF CEYLON A PLEA

The Ceylon University Commission has yet to submit its Report. We understand on good authority that the Commission is recommending the affiliation of Colleges in Colombo, Galle, Jaffna and other towns to the University of Ceylon, granting them permission to prepare candidates for the First Degree Examinations of the University. At the same time, the President of the All Ceylon Buddhist Congress has urged upon the Government the desirability of establishing a College in Jaffna affiliated to the University for the benefit of Tamil students.

The Government and all educational authorities agree that Jaffna should have an institution affiliated to the University or better still of University status. But we are afraid that the present Government may take the line of least resistance, and recognise two or more of our aided schools as Colleges, affiliated to the University for external examinations. What Jaffna needs today is a University of its own or a Centre of the University of Ceylon of equal status with the Peradeniya Centre.

Sir Ivor Jennings who helped in the establishment of the University of Ceylon on the design worked out by Dr. Ananda K. Coomaraswamy, Sir Ponnambalam Arunachalam, W. A. de Silva and Sir Baron Jayatileka has on the recommendations of the Akbar Commission given us a University located in Kandy in the name of the whole country. There is thus only one University of Ceylon. Future builders of the one University of Ceylon must build up the University from where Sir Ivor left.

Kandy is the best site for the first central home of Ceylon's University. This University must branch off from Kandy (Peradeniya) to Colombo and Jaffna and other towns or centres as and when required, and make this one University the focus centre of national life in Ceylon.

We appeal to all School Managers and Heads of schools irrespective of denominational differences and all leaders of thought and action interested in the higher education of Tamil children to present

a united front and press the Government to give Jaffna a Centre of the University of Ceylon. It is the responsibility of the State to give Jaffna a University Centre. When once the Government takes the initiative, we feel confident that all educational agencies and individual philanthropists would rally round the Government and offer lands, buildings and donations for building up the University. The Government should give the lead. And to make the Government give the lead, our leaders irrespective of political or religious differences should stand together and demand from the Government the early establishment of the Jaffna Centre of the University of Ceylon.

III

OUR PRINCIPAL

The Ramanathan College, along with other schools including the Collegiate schools, stands today at the parting of the ways between the Old and the New Education in Ceylon. Just at this stage of transition, when the Old order is fast receding, yielding place to the New, we welcomed as our Principal, in January last year, one of us who belongs to the old order as well as to the New. Mrs. T. Muttucumaru has been with us for over thirty years. As a teacher *par excellence*, she is versatile in all school subjects, both Humanities and Science. Her long and devoted services to the College has given her an intimate knowledge of what Ramanathan College stands for, and what it has achieved so far in educating the girls of the land. As she has already proved her mettle as an administrator during the first two years of her principalship,—a testing time indeed, we feel quite confident that her mellowed wisdom acquired by her long experience as a teacher blended in harmonious union with her keen awareness of the educational needs of today would enable her to steer the course of the College safely through changing times, and help the institution in her charge to grow from strength to strength and leave the impress of her character and work in the College for all time.

We wish her many more years of successful service to the College and the Country.

LANGUAGE OF HIGHER EDUCATION IN CEYLON

BY

A. M. K. Cumaraswamy

It is with considerable hesitation that I venture to think aloud on this subject, and in virtue of the fact that the duty has been imposed on me unsought, I feel free to write exactly as I see the problem, with no inhibitions, and no reservations..... Some of the things I say will offend various friends of mine, and I shall be grateful if they will hit back at me, but spare the Editor and the Principal. In her kindness and good-will, Mrs. Muttucumaru has asked me to write, and the only reason I consented was that I have *seen* how this problem was being tackled in several Universities in India, China, South Africa, Belgium, and Switzerland.

Unfortunately, the problem has not been faced dispassionately in Ceylon. Our new-found political freedom has made most of us, may be unconsciously, guilty of "vaulting ambition that o'er-leaps itself and falls on the other....." While it may be that it is the majority community that is most blind in this respect, it is plain to the meanest intellect that they do not have a monopoly of this blindness. Whether we believe that Pasam is coeval with Pasu and Pathi, or that man's disobedience caused the Fall, our fallen human Nature is recognised by all sane persons as the source of most of our ills.

While the Britisher ruled us as an outsider, having won his place by force of arms, we accepted his language, without demur, as the language of administration, and sheer necessity compelled him to provide for the use of Sinhalese and Tamil as subordinate languages of administration. People avidly learned the English language for reasons mundane and laudable. The English language offered a key to World knowledge and scientific learning, and our Education progressed with English as the medium of Higher Education, and much fruitful work has been done. In the first flush of freedom, our leaders of experience did not forget that while Sinhalese and Tamil should be helped to develop and grow to modern stature, English should be retained to enable our political and educational standards to be maintained at a high level until such time as the local languages could catch up.

Unfortunate political reasons brought about the Sinhala Only Act, and the new found healthy pride led the obscurantist section of the people to press on and to exploit the situation to the economic advantage of the majority community. A small group of people led by a much-esteemed Sinhalese Government Agent of Jaffna (happily yet with us and to whom we wish *Ad Multos Annos!*) endeavoured to prevent the premature decline of English, but theirs was a voice in the wilderness, and Ceylon is paying the price.

If standards are to be maintained, if efficiency in learning is not to deteriorate, if we want the best for Sri Lanka, if we want the evolution of a happy, prosperous and smiling Ceylonese Nation, it is a truism to plead that higher Education should continue with a liberal use of English. All false pride should be abandoned, and sensible people should recognise that it is not only that we are not equipped in Sinhalese and in Tamil to pursue Higher Education, but that neither Sinhalese nor Tamil can yet claim in any sense to be adequately equipped so as to function as media of higher Education.

May He grant that
All of us have the strength
to cross all obstacles;
May He grant that all of
us have the vision to see
the most auspicious ends;
May He grant that all of us
See Him enshrine in all hearts;
May He grant that all become
happy at all times and all places.

— A Vedic Prayer.

THE ORIENTAL VIEW OF WOMEN*

BY

Dr. Ananda K. Coomaraswamy

It has been often assumed, by speakers and writers on the present and past position of woman in the West, that the Oriental view of woman is lower than the Western; and statements involving this assumption are often made, as if the assumption were an admitted fact. It must in the first place be observed that there is no "absolute Western" and no "absolute Eastern" point of view. It is a mistake to assume that "East is East and West is West, and never the twain shall meet"; attitudes of reverence, comradeship or contempt towards women find expression at various times in the history of civilisation alike in the West and in the East. It is sometimes suggested that Christianity, an Oriental religion, has imposed upon European women a position of inferiority. But it was certainly not Christ, who was an Oriental, who treated women as inferior beings. It was Paul, a Greek, who was primarily responsible for the low spiritual status of woman in the Christian Church. From this position she only temporarily emerged in that Oriental period of post-classic European culture when the Church first accepted marriage as a sacrament, and men worshipped God in the form of woman—as they still do in the East.

It is noteworthy that we find in the writings of some of those Oriental philosophers whose work had so much influence in Europe at that time, pronouncements in favour of the social emancipation of women which are almost verbally identical with those of modern Suffragists. "Our social condition", wrote Ibn-Rushd, "does not permit women to unfold all the resources that are in them; it seems as if they were only meant to bear children and to suckle them. And it is this state of servitude that has destroyed in them the capacity for great things. That is the reason why we seldom find among us women endowed with any great moral qualities; their lives pass away like those of plants, and they are a burden to their husbands. From this cause arises the misery that devours our cities, since there are twice as many women as men, and they are unable to procure their means of livelihood by their own industry." It is true that the early Germans honoured women; but the later Germans thought that they knew better. It was the essentially

* This paper is through the courtesy of Mr. Durai Raja Singam, Kuantan, Malaya.

Western materialism of Luther had the main share in the degradation of woman accompanying the Reformation. "If a woman becomes weary and at last dead from bearing", says Luther, "that matters not. Let her only die from bearing; she is there to do it." And, again, she "must neither begin nor complete anything without the man; where he is, there must she be, and bend before him as before her master, whom she shall fear, and to whom she shall be subject and obedient." *

It is not, indeed, by contrasting the religious standpoints of the East and the West that the supposed inferior position of woman in the East can be demonstrated. At the present day there are millions of Orientals who worship the Divine life in the image of a woman. Woman is honoured in religious literature and Art. Mahadev, addressing Uma, in the Mahabharata says, "Thou, O Lady, knowest both the Self and the Not-Self..... Thou art skilled in every work. Thou art endued with self-restraint and with perfect same-sightedness in respect of every creature..... Thy energy and power are equal to My own, and Thou hast not shrunk from the most severe austerities."

Again, in the Ramayana, when Rama leaves his kingdom to live as a hermit in the forest, Vasishtha, pleading that Sita should not follow him, suggests that she should reign in his stead: "Sita will occupy Rama's seat. Of all those that marry, the wife is the soul. Sita will govern the earth, as she is Rama's self." Sita, however, chooses to follow Rama.

In the great law book of Manu we find "Where women are honoured, there the gods are pleased; but where they are not honoured, no sacred rite yields rewards." There is, too, the Indian saying: "Thou shalt not strike a woman even with a flower."

In Sufi mysticism, the Beloved (feminine) is "all that lives"—God: the Lover (masculine), is "a dead thing"—the individual soul lacking the Divine Life. These lines were written by Jalalud-din Rumi:

"Woman is a ray of God, not a mere mistress,
The Creator's Self, as it were, not a mere creature!"

---

* See the Chapters on Luther in Karl Pearson's 'Ethic of Free Thought.'

One must consider also the representation of Divinity symbolised as feminine in Hindu and Buddhist art; there are forms ranging from the dread image of Kali, Destroyer of Time, to the compassionate, tender forms of Uma and of Tara. We must remember that the gods are shaped by human beings in their own image; the status of women on earth is reflected in the status of a goddess.

On the other hand one might point out how the whole history of mythology and art in Greece reflects the gradual degradation from an ancient ideal of high companionship (exactly corresponding to the Indian conception of the feminine principle in the cosmos as Sakti) to that of the Hausfrau in a patriarchal community.*

If we turn from this question of the inner attitude to that of social status, we shall find that the Oriental woman has always enjoyed certain advantages which the Western woman has, at the best, very lately won: e. g., the universal right of Muhammadan women to hold and inherit property in their own names.† The Oriental woman has also more real power of control in her own home than most Western women; her word is law even to her grown-up sons. It is very well known that in Burma women are more independent and more happy than in perhaps any other country in the world; and, indeed, one has only to return to London from any Oriental country and contrast the facial expression of most women there with the facial expression of most women in the East to realise that the latter are the happier.

Both in the East and in the West the social position of woman needs reformation of a drastic character. When one reflects, however, upon the opposition to woman's advance characteristic of Western universities, legal and medical associations, and of Parliament, and still more the manner than the fact of it, it is difficult to feel that the Western woman is so much to be envied.

It is surely a tragedy that out of all the women in England between the ages of fifteen and fifty scarcely more than half are married. In all that this implies lies the comparative wickedness of modern

---

* See Jane E. Harrison 'Prolegomena to Greek Religion,' pp. 273, 285.

† See Burton, 'Arabian Nights' X., 195.

Western industrial civilisation, which sets a premium on vice by saying, "Seek indulgence, but beware of children." Neither this, nor sweated labour, nor its result—street solicitation—are of the East.

I would admit women to absolute equality of opportunity with men in all respects. But I think that State most fortunate wherein most women between the ages of twenty and forty are primarily concerned with the making of children, beautiful in every sense. To this end women must obtain economic security, either from individuals or from the State. There can be no freedom for women which does not include the freedom to have, as well as not to have children. It is ultimately I conceive—at least, I hope—for the right to be themselves, rather than for the right to become more like men, that Suffragettes are, however unconsciously, fighting. There can be no freedom for women till good motherhood is regarded as an intrinsic glory.

The East has always recognised the fundamental differences in the psychology of men and women. I do not think that any attempt to minimise or to ignore these differences can be successful. It is because men and women are different that they need each other. What is needed at present is that women should be allowed to discover for themselves what is their "sphere", rather than that they should continue to occupy perforce the sphere which men (rightly or wrongly) have at various times allowed to them in the patriarchal ages. This necessity is as much a necessity for the West as for the East.

Social status, as I have said, needs reformation both in the East and in the West. But the West far more than the East needs a change of heart. The Western view of sex is degraded and material contrasted with the Eastern. Women are not lightly spoken of, or written of, in the East as they are so often in the West. Sex for the Oriental is a sacrament. For the European it is a pleasure.

With the consciousness of this, and much more that might be added to it, I feel that the West has at least as much to learn from the East of reverence to women as the East has to learn from the West. And it is better for reformers, whether in East or West, to work together for a common end than to pride themselves upon their own supposedly superior achievement.

THE COLLEGE ORCHESTRA
Ramanathan Curu Puya Celebrations

RAMANATHAN VARSITY UNDERGRADUATES

இலங்கை மகளிர் : எதிர்காலம்?

நா. மாணிக்க இடைக்காடர்

சமுதாயத்திலே பெண்களின் ஸ்தானமானது வெவ்வேறு நாடுகளுக் கேற்ப வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. மனிதப் பண்புகளைப்பற்றிப் பொதுப்படப் பேசுதல் நம்மைப் பல சிக்கல்களில் இழுத்துவிடுமாயினும், பெண்களைப் பொறுத்தவரை கிழைத்தேயங்களுக்கும் மேனாடுகளுக்கும் இடையே நோக்கில் பெரியதோர் வேறுபாட்டைக் காணலாம். மேற்கத்திய உலகிலே ஒரு பெண்ணுக்குரிய இயல்புகளில் அவள் மனைவியாக உள்ளபொழுது காணவேண்டிய பண்புகள் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்றன. கிழைத்தேயங்களிலே பெரும்பாலும் பெண்ணிடத்தில் உள்ள தாய்மைக் குணங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறான இரு வேறுபாடுகளுக்கும் இடைநடுவாக உள்ள பெண்களை ஐப்பானிய நாட்டிற் காணலாமெனில் அது மிகையாகாது. கணவனுக்குகந்த இலட்சிய மனைவியாகவும், குழந்தைகள் போற்றும் நற்குணத் தாயாகவும் ஐப்பானியப் பெண்கள் விளங்குவதைக் காணலாம். இவை எவ்வாறாயினும் உலகின் சனத்தொகையில் அரைப்பங்கு பெண்களாவர். எனவே பெண்களைப்பற்றி நாம் அக்கறைகொள்ளுதல் இயல்பே.

பண்டைத் தமிழகத்திலே பெண்கள் மிகவும் சிறந்த இடத்தைப் பெற்றிருந்தனர். குறிப்பாகச் சங்ககாலம் எனப்படும் தமிழரது “பொற்காலத்தில்” பெண்கள், சமூகத்தின் எல்லாத்துறைகளிலும் பங்கு பற்றிச் சுதந்திரமான வாழ்க்கை நடத்தினர். ஒளவையார், கக்கை பாடினியார், நச்சென்னையார் முதலியோர் சிறந்த புலமை படைத்தவராய் விளங்கினர். அது மட்டுமல்ல போர்க்களஞ் சென்று “என் மகன் புற முதுகிட்டு ஓடியிருப்பின் அவனுக்குப் பாலாட்டிய முலைகளை அறுத்திடுவேன்,” என்று வஞ்சினங் கூறிய வீரத்தாயும் அக்காலச் சமுதாயத்தின் உயர்விற்குப் பெரிதும் தொண்டாற்றியவளே.

சங்ககாலத்திற்குப் பின்னர் சமுதாயத்தில் பெண்கள் நிலை மாறுதல் அடையத் தொடங்கியதாயினும் பொதுவாக அவர்கள் நிலை உயர்ந்தே இருந்தது. பெண்பாற் புலவர்களாயும் சிறந்த சமயப்பற்றுள்ளவராயும் விளங்கிய காரைக்கால் அம்மையார், மணிமேகலை, மங்கையர்க்கரசி யாகியோரைக் குறிப்பிடுதல் பொருந்தும்.

தமிழினத்தின் பொருளாதார வீழ்ச்சி அரசியல் அடிமை வாழ்வு ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து பெண்கள் நிலையுஞ் சீர்குலைந்தது. நாளடைவில் பல சிறந்த பண்புகளைப் பெண்கள் மறந்துவிட்டனர். இன்று

குறிப்பாக நமது தமிழ்த்தமிழ்ப் பெண்கள் பல வழிகளில் உலகப் பெண்
களுக்குப் பின்தங்கியே காணப்படுகின்றனர் என்பதை வருத்தத்துடன்
ஒப்புக்கொண்டே ஆகவேண்டும். நமது பெண்கள் சமூகத்திற் காணப்
படும் அடிப்படைப் பிற்போக்கு இதுதான் என்று திட்டவட்டமாகக்
கூறுதல் இலகுவல்ல. ஆயினும் நமது சமூகத்திற்கும், எதிர்காலச் சந்ததி
யினருக்கும் நமது பெண்களின் ஆக்கபூர்வமான திட்டங்கள் காணப்பட
வில்லை என்பதும் எவருக்கும் புலனாகும்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்று கூறவிரும்புகிறேன். கிராமங்
களில் வாழும் நமது பெண்கள் தமது பங்கை ஓர் அளவு சரிவர ஆற்றி
வருகின்றனர் என்றே கூறுதல்வேண்டும். தமது கணவர்களோடு கமத்
தொழில் முதலியவற்றில் இன்றும் பல பெண்கள் சேர்ந்து உழைப்பதைக்
காணலாம். ஆயினும் இவ்வுயரிய பழக்கமும் பல சந்தர்ப்பங்களில் மாற்ற
மடையக் காணலாம். இதற்கோர் உதாரணங் கூறலாம். யாழ்ப்பாணக்குடா
நாட்டிலே பெண்கள் வயலிலும், தோட்டத்திலும் பன்னெடுகாலமாக வேலை
செய்து வந்துள்ளனர். ஆயினும் இக்காலத்தில் பள்ளிக்கூடஞ் செல்லும்
பல பெண்பிள்ளைகள் வீட்டிலே தோட்டம், வயல் முதலியவற்றில் வேலை
செய்யக் கூச்சப்படுவதையும் நாம் அவதானித்தல்வேண்டும். இதைப்
போலவே வன்னிப் பகுதியிலும் பெண்கள் வயற்காட்டில் வேலைசெய்யும்
தம் கணவருக்கு அதிகம் உதவிசெய்வதில்லை. தென்னிந்தியாவில் நாற்று
நடுகையின்போது தமிழ்ப்பெண்கள் வேலை செய்வதைப்போல நமது நாட்
டில் தமிழ்ச் சமூகத்திற் காணுதல் கடினம். ஜப்பானிய நாட்டிலே
டோக்கியோ நகருக்கணித்தாகும் வயலிலே பெண்கள் மண்வெட்டி பிடித்து
வயலில் வேலை செய்வதை நான் கண்டிருக்கிறேன். அந்த நாடு உலகத்
திலே அதிகம் முன்னேறியிருப்பதில் எவ்வித வியப்புமில்லை. உழைப்பு
உயர்வுக்கு வழியல்லவா?

நமது நாட்டிலே பட்டினங்களிலே உள்ள நமது பெண்களை நோக்
கின் நிலைமை மோசமாகவே தோன்றும். இதற்கும் காரணங் கூறக்
கூடும் சிலர். நகரங்களிலே வயல்வெளிகள் தோட்டங்கள் இல்லையே
யென்று அவர்கள் கூறலாம். உண்மையே. ஆனால் கமத்தொழிலே
கிடைத்த ஒரே தொழிலென்று யார் கூறுவது? எத்தனையோ கைப்பணி
கள் உள்ளன. நமது வீட்டுச் செலவுக்குத் தேவைப்படும் சகல பொருட்
களும் கடைகளில் வாங்கவேண்டியன என்ற அபிப்பிராயம் நிலவுவதைக்
காணலாம். இவற்றில் பல நாமே ஆக்கிக்கொள்ளக் கூடியன என்று
பெண்கள் உணருவதாகத் தெரியவில்லை. நமது பண்டை இலக்கியங்களை
படிக்கும்பொழுது அக்காலத் தமிழ்ப் பெண்கள் செய்யாத வேலையே
இல்லையெனக் கூறத்தோன்றுகிறது. போர்கள் நடக்கும் பாசறையிற்
பணி செய்வதிலிருந்து குடும்பத்தைச் சிக்கனமாக நடத்துவதற்காகச்

செய்யும் எண்ணற்ற கைப்பணிகள்வரை அவர்கள் செய்தனர் என்பது இலக்கியங்கள் காட்டும் சமுதாய உண்மைகளாகும்.

இன்று நமது தமிழ்ச் சமுதாயமிருக்கும் “மாற்றநிலை”யில் கடந்த சில நூற்றாண்டுகளாக நாம் பழகிவந்த வாழ்க்கைமுறைகள், அவற்றை வளர்த்த கருத்துக்கள் மாற்றியமைக்கப்படவேண்டியுள்ளன. அரசாங்க சேவையில் “உடல் நோகா” உத்தியோகம் பார்க்குங் காலம் மாறிவிட்டது. புத்தம்புதிய துறைகளில் நமது சமூகத்தினர் சென்று வாழ்க்கை நடத்துங் காலம் வந்துவிட்டது. இந்நிலையில் நமது பெண்களும் இம்மாற்றங்களை உணர்தல் அவசியமல்லவா? ஆடம்பரமான பல பழக்கவழக்கங்களை நமது பெண்கள் விட்டுத்தொலைப்பது மட்டுமல்ல, எதிர்காலத் தாய் மார்களாகும் இளம் கன்னியர் சித்தத்தெளிவுடன் செயலாற்றப் பழக்கப்படல் வேண்டும். சுருங்கச் சொன்னால் நமது சமூகம் இன்று அடைந்து கொண்டிருக்கும் மகத்தான மாற்றத்தை ஒவ்வொரு பெண்ணும் உள்ளும் புறமும் உணர்ந்திருக்கவேண்டும்.

தாழ்வுற்றிருக்கும் ஒரு சமூகத்தின் துயரை அறிந்து தக்க பணி புரியும் கடமை உணர்ச்சியும் சேவைப்பற்றும் நமது பெண்களின் பூஷணங்களாகக் கருதவேண்டும். இன்று நமது தமிழ்ச் சமுதாயத்திலே பல ஆண்கள் தீவிரமான சமூகப்பணியில் ஈடுபட்டிருப்பதையும் அதற்காகத் தம்மாலான சகல தியாகங்களையும் செய்வதையும் அண்மையில் நான் கண்டுள்ளேன். இதுவெற்றிபெற வேண்டுமாயின் இவர்களுக்குப் பக்கபலமாக நமது பெண்கள் கைகோர்த்து நிற்பது அவசியமென்பது கூறாமலே விளங்கும். எந்த ஒரு சமுதாயத்தின் தியாகத்திலும் பெண்களுக்கும் உன்னதமான பங்குண்டு. நமது இனத்தின் பண்டை வரலாறு நமக்கு இது குறித்து நம்பிக்கையே தருகிறது.

இக்கட்டுரையை முடிக்குமுன் ஐப்பானில் நான் கேட்ட ஒரு செய்தியைக் கூறவிரும்புகிறேன். டோக்கியோ மாநகரில் உள்ள அலுவலகம் ஒன்றில் வேலைபார்க்கும் சில பெண்கள் தமது நண்பகல் உணவு இடைவேளையின்போது பின்னல் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்ததைக் கண்ட ஒரு வெளிநாட்டவர், ஓய்வு நேரத்திலும் இவ்வாறு வேலை செய்வதன் காரணத்தைக் கேட்டார். அதற்கு அப்பெண்கள் கூறிய விடை குறிப்பிடத்தக்கது. “நாம் ஒரு மணிநேரம் ஓய்ந்திருந்தால் ஐப்பானிய இனமே உறங்கிவிடநேரும் என்றார்கள் அப்பெண்மணிகள். எவ்வளவு பொருள் பொதிந்த பொன்மொழி! எனினும் இஃதொன்றும் நமக்குப் புதுமையாக இருக்கக்கூடாது; இருக்க நியாயம் இல்லை; நமது புலவர் பெருமகன் பாரதி தான் கண்ட தமிழ்ப் புதுமைப் பெண்” எவ்வாறு இருப்பாள் எனக் கூறுகிறான்:

“சாத்திரங்கள் பலபல கற்பராம்;
சுவியங்கள் பலபல செய்வராம்;
மூத்த போய்மைகள் யாவும் அழிப்பராம்;
மூடக்கட்டுக்கள் யாவும் தகர்ப்பராம்;
காத்த மானிடர் செய்கை யனைத்தையும்
கடவுளர்க் கினிதாகச் சமைப்பராம்;
ஏத்தி ஆண்மக்கள் போற்றி வாழ்வராம்;
இனைய நங்கையின் எண்ணங்கள் கேட்டரோ!”

இது பாரதியின் கேள்வி. ஆமாம் பாரதியின் புதுமைப் பெண்ணின் குரல் கேட்டோம். அந்த இலக்கிய உலகை நடைமுறையில் காண்போமா? அது நமது பெண்களின் எதிர்காலத்தைப் பொறுத்தே இருக்கிறது.

தந்தையும் தன் காதலனும் களத்திலே மடிந்த செய்தி கேட்டு, இளங்குமரனை இழுத்து வந்து, ‘போர்முனைக்குப் போடாமகனே’ என்று ‘வீரப்பாலாட்டினாள் தாயொருத்தி’ .....அவள் போதித்தது எந்த மொழியில்? இளமைக்குப் பால் வார்த்த தமிழ் மொழியில் அன்றோ?

— மு. கருணாநிதி

குறிக்கோள் இலாத கல்வியாற் பயனில்லை

வித்துவான், க. கார்த்திகேசு

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி

1. உயர்ந்த குறிக்கோள் வேண்டும்.

குறிக்கோள் இலாமல் யாரும் கற்பதும் இல்லை. அது இல்லாமல் யாரும் கற்பிப்பதும் இல்லை. மாணவர் தாம் கற்கும் பாடங்களில் உயர்ந்த புள்ளிகள் பெறுதலும் ஆண்டு முடிவில் வகுப்பேறுதலும் குறிக்கோளாக உடையர். அவரைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் மாணாக்கர் எண்ணம் நிறைவேற உதவிசெய்யும் நோக்கம் உண்டு. இவற்றை நிறைவேற்றி வைப்பதோடு, மாணவர் பள்ளி-க்கூட வாழ்க்கை முடிந்த பின்பும் அவரிடத்தே நிலைத்து நின்று அவர் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படும் இயல்புகளை அம்மாணவரிடத்தே வேருன்றச் செய்விக்க ஆசிரியர் பாடுபடவேண்டும் என்பதையே இங்கே குறிக்கோள் என்றது.

இவ்வுயர்ந்த குறிக்கோளைப்பற்றிக் கல்வியாளர் முன்னுள்ளோருஞ்சரி இப்பொழுதுள்ளோருஞ்சரி ஒரே படித்தாகக் கூறார். உயர்ந்த குறிக்கோளாகப் பலர் இக்காலத்தில் கூறுவனவற்றை அறிவு என்ற ஒன்றுள் அடக்கிக் கூறியுள்ளார் திருவள்ளுவர்.

அறிவுடைமை என்னும் அதிகாரத்துள் திருவள்ளுவர் கூறியனவற்றுள் இரண்டொன்றை ஆராய்தலே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். கூடிவாழும் மக்கள் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுவனவே இங்கே ஆராயப்படும்.

2. அறிவு — மெய்ப்பொருள் காணவல்லது.

ஒத்திருக்கும் பல பொருள்களுக்குள்ள பொதுத்தன்மையே இங்கே மெய்யெனப்பட்டது. பனை, புளி, வேம்பு முதலியன மரங்கள் என்றும், ஆடு, மாடு, குதிரை முதலியன மிருகங்கள் என்றும், மரங்கள், மிருகங்கள் முதலியன மனிதரைப் போன்று உயிர்கள் என்றும் உணரச் செய்வது அறிவு. குறைந்த அளவுக்கு இரு பொருள்களைக் கண்ட உடனேயே சில பிள்ளைகள் பொதுத் தன்மையைக் கண்டு பிடிப்பார்கள். விவேகம் குறைந்தவர்களுக்குப் பல பொருளைக் காணவேண்டுதலால் நேரம் பிடிக்கும். கணிதம், விஞ்ஞானம் ஆகிய இரு கலைகளிலும் பொதுத் தன்மையைக் காண்பதற்கு வாய்புகள் அதிகமாக உண்டு. ஒரே மாதிரியான கணக்குகளைச் செய்யும் விதத்தைக் கண்டு வைத்திருப்பது அறிவே.

இப்பொழுதுள்ளவர் கலைகளை இருபெரும் பிரிவுள் (Science and Arts) அடக்குவதுபோல முன்னேறும் கலைகளை எண் என்றும் எழுத்து என்றும் இருபிரிவுள் அடக்கினர். எண் துறையில் கற்பவர் எப் பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும் அப்பொருளின் மெய்ப் பொருளைக் காண முயல்வது போல், எழுத்துத் துறையிலும் எவர் எத்தன்மையராயினும் அவரின் மெய்த் தன்மையைக்காண முன்னோர் முயன்றனர். அதனால் எண்ணையும் எழுத்தையும் கண்ணெனப் போற்றவேண்டும் என்றனர். புற உலகை அறியவும் அதனை ஆளவும் எண் பயன்படுவதுபோல அக உலகை அறியவும் ஆளவும் எழுத்துப் பயன்படும். அக உலகை அறிய உதவுவன சரித்திரம், இலக்கியம், சமயம் ஆகிய கலைகளே. எண் துறையில் பொருள் களின் பொதுத்தன்மையைக் காணுதல் சுகம். எழுத்துத் துறையில் காணுதல் அத்தனை எளிதல்ல. உலகத்திலே விவேகமுள்ளவர்கள் எல்லாம் விஞ்ஞானத் துறையில் மிக வெள்ளென இறங்கி அத்துறையிலே வாழ்நாள் முழுதும் ஈடுபடுகிறார்கள். அதன் பயனாக வான்வெளியில் இரு செயற்கைச் சந்திரனை உலாவச் செய்துவிட்டார்கள். ஆனால் மனிதனின் அக உலகின் மெய்ப் பொருளைக்காண இப்பொழுது முயல்பவர்கள் விஞ்ஞானம் போகாதவர்களாதலின் அக உலகு அறியப்படாமலும் ஆளப்படாமலும் போகின்றது. கொடுமை, பொருமை, நீதி, அடக்கம், அன்பு முதலிய குணங்களை உடையோரின் சொல், செயல், அவற்றின் காரணங்கள், அவற்றால் உண்டாகும் விளைவுகளை அளந்தறிதலே அக உலகின் மெய்ப்பொருளைக் காணுதலாம். நீதி, சமாதானம் போன்றன நல்லன என்று எண்ணி இவற்றுக்காகப் பாடுபட்டாலொழிய இவை உலகில் நிலவா. செயற்கைச் சந்திரனை சூழியா வான்வெளியில் உலாவச் செய்ததுபோல அமெரிக்கா தேசம் செய்தற்குக் கைக்கொள்ளும் முயற்சிதான் என்னே! மகாத்மா காந்தி, நேரு போன்று சமாதானத்துக்காகப் பாடுபடுவோர் தொகை குறைவு. விஞ்ஞானிகளின் தொகை பெருகுவதுபோல் உண்மைத் தலைவர்களின் தொகை பெருகாதிருப்பது மனிதப் பண்பாட்டுக் கலைகளை ஆதரிப்போர் தொகைக் குறைவாலேயே.

ஆகவே நம் சமுதாயத்தில் புதிதாயும் மாறியும் தோற்றம் அளிக்கும் சம்பவங்கள் நிகழின், அத்தோற்றங்களுக் கூடாகப் பழமையும் மாறுதிருக்கும் நிலையையுங் காணவல்லதாக அறிவின் ஆற்றல் இருக்கவேண்டும்.

3. அறிவு — நீதியை நிலைநாட்டவல்லது.

சமுதாய வாழ்க்கைக்கு அவசியமான மனிதப் பண்புகளுள் ஒன்று நீதி. நம்மைச் சாராதவர் எல்லாம் நமக்குப் பகைவர் என்று சில தேசங்கள் கைக்கொள்வதால் உலகில் சமாதானம் நிலைக்காதாம். மேற்கு நாடு

கள் ஒருபுறமும் ரூஷியாவும் அதன் அயல் நாடுகள் இன்னொரு புறமுமாகப் பிரிபட்டு நின்று ஒரு பகுதி மற்றைப் பகுதியின் சொல்லை நம்பாதிருக்கிறது. எனினும் இருபகுதியும் தங்களோடு சாராது பொதுவில் நிற்சும் ஜவகர்லால் நேருவின் சொல்லுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கின்றார்கள். அவரை உத்தமரென்று பாராட்டுகிறார்கள். நீதியில் பழுத்த உள்ளம் நேருவுக்கு வாய்த்ததால் உலக சமாதானத்தையும் காப்பாற்ற முடிகிறது. இப்பண்பு மக்கள் உள்ளத்தில் வேருன்ற அறிவு வேலை செய்யவேண்டும். மனிதப் பண்பாட்டுக் கலைகளில் உள்ளம் ஊறிக் கிடந்தாலன்றி மனித சமுதாயத்துக்கு ஈடேற்றமில்லை. மனிதப் பண்பாட்டுக் கலைகளை விழுங்குவதற்கு வயது ஏறவேண்டும். வயது வந்த பிள்ளைகளுக்கு விஞ்ஞானக் கல்வியோடு மனிதப் பண்பாட்டுக் கல்வியையும் உதவ முடியாமலிருக்கிறது இக்காலக் கல்வித் திட்டம். இக்குறையைப் போக்கக் கல்வித் திட்டம் உதவாவிட்டாலும் தலைமை ஆசிரியர்களாவது மனிதப் பண்பாட்டுக் கல்வியையும் சுருங்கிய முறையில் விஞ்ஞானக் கல்வியில் விசேஷமாக ஈடுபடும் தம் மாணவர்களுக்கு அளிக்க முற்படவேண்டும்.

இலங்கையிலுள்ள தமிழ்த் தலைவர்கள் தமிழராலும், சிங்களத் தலைவர்கள் சிங்கள மக்களாலும் மாத்திரம் மதிக்கப்படுதல் போதாது. ஒரு இனத்தலைவர் மற்றை இனத்தவரும் மதிக்கத்தக்கதாக ஒழுகுதலை நீதி. ஒளவையாரும் கற்றோனுக்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு என்று சொன்னது இக் கருத்தைக் கொண்டுதான். நீதியில் நின்றவர் திறம்பாமல் இருத்தற் பொருட்டு உயர்ந்த நூல்களைச் சாம் வரையும் ஒதுவர் என்ற கருத்துப்படத் திருவள்ளுவரும்

“யாதானும் ஊராமல் நாடாமல் என்னோருவன்
சாந்துணையும் கல்லாதவாறு”

எனக் கூறினர்.

4. அறிவு — உள்ளத்தை மலர்ச்செய்ய வல்லது.

ஒரு பிள்ளை பள்ளிக்கு முதன்முறை செல்லும்போது வெறும் உள்ளத்தோடு செல்லவில்லை. பிறந்த பொழுதும் வெறும் உள்ளத்தோடு பிறக்கவில்லை. ஆனபடியால் குழந்தை உள்ளத்தை அரும்புக்கு ஒப்பிடுவர். பிறந்து பின் வாழ்நாள் முழுதும் அடையும் வளர்ச்சியை அந்த அரும்பு போது ஆகிப்பின் மலர்தலுக்கு ஒப்பிடுவர்.

அரும்பாம் நிலையில் நின்ற உள்ளம் மலராக விரிதற்கு வாய்ப்புகள் வேண்டும். வாழ்நாள் மாத்திரம் போதாது. பொழுதுபோவதோடு, ஈரம், மாடுபோன்ற கடியாமற் பாதுகாத்தல் முதலியன பூ மலரும் வரை

யும் தேவையாயினுற்போல நல்ல தூல்கள், ஆசிரியர், நோயில்லாத உடம்பு முதலியன அமைந்தாற்றான் உள்ளமலர வசதி உண்டு. பயிருக்கு ஒரு உதவுவதுபோல உள்ளம் மலர்தற்குக் கல்வி பெரும் வாய்ப்பைக் கொடுக்கும். அந்த வாய்ப்புகள் பள்ளி வாழ்க்கையோடு நின்றுவிடாமல் வாழ்நாள் முழுதும் அமையவேண்டும். நல்ல தூல்களைப் பள்ளிக்கூடம் விட்டபின்னும் படிக்கத்தக்க விருப்பத்தை ஆசிரியர் தங்கீழ் மாணவர் கற்குங் காலத்தே உண்டாக்கி வளர்த்துவிடவேண்டும்.

கற்கும் வாய்ப்புகள் குறைந்தவிடத்து உள்ளம் ஆனது சூரியன் மறையக் குவியும் தாமரை போன்றது. ஆனால் அறிவு பிறந்த உள்ளம் மலர்ந்து பிறகு கூம்பாது; மலர்ந்தபடியே இருக்கும் என்பர் திருவள்ளுவர். திருநாவுக்கரசு நாயனரின் இளமைக் காலத்துக் கல்வியைப்பற்றிக் கூறிய சேக்கிழார் நாயனார் மேற்கூறிய உவமையையும் குறிப்பிட்டு கல்வியைப் பொருளின் மேலாக மதித்த நாவுக்கரசரின் பெற்றோர் பொருளை ஆசிரியருக்கு வெள்ளம்போல் வீசினார் என்று பொருள்பட

“பொருள் நீதும் கோளவீசிப் புலன் கோளுவமனம் முகிழ்ந்த
சுருள் நீங்கி மலர்விக்கும் கலைபயிலத் தொடங்குவித்தார்.”

எனக் குறிப்பிடுவதைக் காண்க.

5. முடிவுரை.

ஆசிரியர்களாகிய எங்களைப் பின்பற்றுகின்றது மாணவ உலகம். எங்களில் ஒரு சாரார் விஞ்ஞானமே கற்று அதனை மீட்டும் கற்பிப்பவராகவும், மக்கள் பண்பாட்டுக் கலைகளையே கற்று அவற்றையே மீட்டும் கற்பிப்பவராகவும் இருக்கிறோம். இங்ஙனமே இரண்டு பிரிவாக மாணவ உலகம் விளங்குகிறது. இப்படிப்பட்ட பிரிவு இருக்கக்கூடாதென்று இப்பொழுதுள்ள கல்வியாளர் கூச்சலிட்டும் கலைகள் மிகவும் விரிந்தமையால் அவை அனைத்தையும் சுருக்கமாய்த்தானும் கற்றல் முடியாதிருக்கிறது.

எனினும் இரு வேறு கலைகளின் முடிவை அறிந்தவர்கள் உலகில் வாழாமல் இல்லை. H. G. வெல்ஸ் என்னும் ஆங்கில அறிஞர் கிறிது காலத்துக்கு முந்தான் இறந்தவர். அவர் தம் வாழ்க்கையின் முற்பகுதியில் விஞ்ஞானக் கல்வியில் ஈடுபட்டாலும், பின்னர் மக்களுக்கிடையே ஏற்படும் பிணக்குகளைத் தீர்க்க விரும்பினார். அதனாலே உலகச் சரித்திரத்தை ஆராய்ந்து உலகச் சரித்திரம் என்னும் நூலைத் தந்தார். அப்படிப்பட்ட நூலை எழுதுதல் சரித்திரப் பேராசிரியர் எவராலும் முடியாது. அத்தனை அவரின் அறிவின் ஆற்றல்!

அங்ஙனமே இந்தியாவின் பிரதமராக விளங்கும் ஜவகர்லால் நேருவும் விஞ்ஞானப் பட்டதாரியே. அவரும் வெல்ஸ் என்பவர் போன பாதையில் தாமும் போய் நமக்கு உலக சரித்திரம் ஒன்று சுருக்கமாய்த் தந்திருக்கிறார்.

இங்கிலாந்துக்கும் இந்தியாவுக்கும் உதாரணங்களுக்குத் தேடி இராமநாதன் கல்லூரிப் பெண்கள் செல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. பெரும் வள்ளலாகிய சேர். இராமநாதனின் வழித் தோன்றலாகிய கலாரிஜி, ஆனந்தக் குமாரசுவாமி உயர்ந்த மேதாவி. விஞ்ஞானத்துறையில் மிகவும் மேம்பட்ட இவர், கிழைத்தேசக் கலைகள் அனைத்தையும் ஊடுருவிப் பார்த்த அறிவினர். நடராசப் பெருமானின் உருவத்தை மனத்தினுற் புனைந்த அறிஞன். எண்ணும் எழுத்தும் முடிவுபோகக் கற்ற கலைஞன் என்று கூறியுள்ளார்.

பதினொட்டு வயதில் முத்தி அடைந்த சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இளைஞருக்கு எடுத்தக் காட்டாக விளங்கத்தக்கவர். உயர்ந்த பிராமண குலத்திற் பிறந்து வடமொழியும் தென்தமிழும் நன்கு கற்றவர். கலைகளின் முடிவைக் கண்ட அறிவினர். எல்லையில்லாத கலைகளின் முடிவு பொன்னம்பலவாணனின் திருக்கூத்தே என்ற தமிழரின் எண்ணத்தைத் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சிதம்பரத்தின் கணுள்ள பொன்னம்பலக் கூத்தனைத் தரிசித்த காலத்துக் கண்டார் எனச் சேக்கிழார் கூறும் செய்யுள் கீழே வருகின்றது. அப்பாட்டில் மலர்ந்த அறிவு மாறாதிருக்கும் என்று குறிப்பிடுதலைக் காண்க.

ஐந்து பேரறிவுங் கண்களே கோள்ள
அளப்பருங் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே யாகக் குணமோரு முன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே யாக
இந்துவாழ் சடையா னோமா னந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபே ரின்ப வேள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.

இளைப்பாறிய ஆசிரியர்

செல்வி சி. சின்னத்தம்பி

எழில் பெற்றோங்கும் யாழ்நகரின் விளக்கணைய எமது கல்லூரியில் மூப்பத்திரண்டு ஆண்டுகளாகக் கல்வி என்னும் செல்வத்தைக் கைமாறு கருதாது அள்ளிக் கொடுத்த வள்ளலார் திரு. சி. கு. கணபதி ஐயர் அவர்கள். இவரிடம் கல்வி பயின்ற ஆயிரக்கணக்கான மாணவிகள் இலங்கையின் பல பாகங்களிலுய் பற்பல துறைகளில் சிறப்பு எய்திப் புகழுடன் விளங்குகின்றார்கள்.

மாணவியாகவும், ஆசிரியையாகவும் இவருடன் பழகும்பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. அவரிடம் படித்த ஆங்கில இலக்கிய சரித்திரப் பாடங்கள் என்றும் பெயர்க்கழுடியா வண்ணம் எம்மனத்தில் நிலைபெற்று விட்டன. இவர் கல்வி கற்பிப்பதில் ஒரு தனி ஆற்றல் வாய்ந்தவர். மாணவிகளின் உள்ளத்தை வசீகரித்து அவர்களுக்கு ஏற்ற கல்வியை நிலை அறிந்து ஊட்டும் இயல்புடையவர். மாணவிகளாகிய வளரும் பயிருக்குக் கல்வியாகிய தண்ணீரை அப்பயிருக்கு ஏற்றவாறு கூடாமலும், குறையாமலும் நிலைக்கேற்ப அளிப்பதில் தலைசிறந்தவர். சிறுவர்களுக்குக் கசப்பான மருந்தை இனிப்புக் கலந்து கொடுப்பதுபோல, தனது சுவை ததும்பிய கதைகளோடு சரித்திர உண்மைகளை மாணவிகளுக்குப் புகுத்தும் திறனும் ஆற்றலும் வாய்ந்தவர்.

ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் படிப்பிப்பதென்றால் அவருக்கு ஒரு தனி உற்சாகமும், மகிழ்ச்சியும் ஏற்பட்டுவிடும். மாணவிகளாகிய நாமோ உலகையே மறந்து கண்ணும் கருத்துடனும் பாடத்திலேயே லயித்துப் போயிருப்போம் நாற்பது நிமிடமும் கழிவதே தெரியாது. அடுத்த இலக்கிய வகுப்பு நேரம் எப்பொழுது வரும் என்று ஆவலோடு காத்திருப்போம், தமது அறிவுரையாலும் சிரிக்கவைக்கும் கதைகளாலும் பலவகைகளிலும் மாணவிகளின் அறிவையும், ஆற்றலையும் வளர்ப்பவர். தற்பொழுது இக்கல்லூரியிற் பட்டதாரிகளாகப் படிப்பிக்கும் ஆசிரியைகளில் அநேக மாறோர் இவரது மாணவியராவர். எமது கல்லூரிக்கு விஜயம் செய்யும் பழைய மாணவிகள் இவரைப்பற்றி விசாரிக்காமல் பேராவதே இல்லை எல்லோருடைய அன்புக்கும், மரியாதைக்கும் பாத்திரமானவர்.

இவரது அளப்பரிய சேவைகள் இக்கல்லூரியின் சரித்திரத்தில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படவேண்டியனவாகும். இவர் தம் கடமையில் எள்ளளவேனும் குறைவுறாது இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக

வும் அரும்பாடுபட்டவர். எவ்விதமான உதவிவேண்டினும் எல்லோரும் அவரையே நாடுவர். அவரும் வேண்டிய உதவிகள் புரிவதில் சற்றேனும் தயங்குவதில்லை. அதில் மகிழ்வு காண்பர்.

இவருக்குத் தெரியாத கலைகள் இல்லையென்றே சொல்லலாம். சங்கீதத்தில் மிகுந்த ஆர்வம் உள்ளவர். சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்பப் பாட்டுக்கள் இயற்றுவதிலும், அதற்கேற்ப இராகம் அமைத்துக் கொடுப்பதிலும் மிகுந்த திறமை உள்ளவர். கஞ்சிரா வாசிப்பதில் அவருக்கு ஒரு தனி ஆர்வமும் உற்சாகமும் உண்டு. இராகம் தாளத்திற்கேற்பப் பலவிதமான தலை அசைவுடன் அவர் கஞ்சிரா வாசிக்கும் காட்சி இன்றும் எம்மனக் கண்முன் நிற்கின்றது.

ஏதாகிலும் பிரசங்கம் செய்ய மேடைமீது ஏறிவிட்டால் எல்லோருக்கும் ஒரே ஆனந்தம் நகைச்சுவையுடன் சொற்சுவை, பொருட்சுவை நிறைந்த அறிவுரைகளை மணித்தியாலக்கணக்காகச் சலிப்புத்தட்டாமல் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கலாம். எக்கூட்டமாயிருந்தாலும் சரி அவரது பேச்சு இல்லாமல் நிறைவுபெறுது.

இத்தகைய குணநலன்களுடைய பெரியார் எம்மைப் பிரிந்து சென்று ஓராண்டு காலமாகின்றது. இக்கல்லூரியின் முன்னேற்றத்திற்கு இவர் ஆற்றிய அளப்பரிய சேவைக்கு இக்கல்லூரி என்றென்றும் நன்றி பாராட்டும் கடமைப்பாடுடையது. இவர் தமது வாழ்நாட்களை அமைதியாகவும், சந்தோஷமாகவும் நெடுங்காலம் கழிக்கவேண்டுமென்று நாம் எல்லோரும் எல்லாம்வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

—‘MASTER’—

C. S. GANAPATHI IYER, Esq., B. A.

RAMANATHAN COLLEGE

(January 1925 to October 1957)

BY

Miss Mahesvari Thambypillai,

To me the most unforgettable character of Ramanathan College is Mr. C. S. Ganapathi Iyer, B. A., the Senior English Master of so many years, and so lovingly addressed as “Master” by all his pupils and colleagues of three generations and over. To me who had the privilege of sitting at the feet of Miss V. F. Carlton, M. A. and Miss R. R. Chelliah, M. A. as a student of English Language and Literature, ‘Master’ as a teacher of English, History and Play-acting with his inexhaustible fund of humour seemed to be a great school-master like Rugby of Arnold or Thring, and the Poet’s imagination bodied forth in those Master’s pupils who gazed

“And still they gazed and still the wonder grew,
That one small head could carry all he knew.”

‘Master’, I understand, is one of those 3 or 4 teachers whom the Founder, Sir P. Ramanathan selected as fit and proper persons to teach the girls of Ramanathan College. And generations of ‘Master’s’ pupils testify to the far-sighted wisdom of the Founder who gave ‘Master’ to teach them to read and enjoy good literature.

It is not too much to say that those of us who were the pupils of the above-named teachers of English Language and Literature including ‘Master’ not only obtained credit passes at the Cambridge Senior or passed the London Matriculation Examination but passed the Inter Arts Examination of the London University with English as a subject. And the knowledge that Master imparted to us was so sound, and the taste which he inculcated was so lasting that we were able to have English as a subject for our Final Examination for the B. A. degree of the University of London.

‘Master’ was not merely an English Teacher. He influenced our College life for our good in our formative years in all our activities. Both by precept and example he was a good teacher of Play-

C. S. GANAPATHI IYER, ESQ., B. A.,
SEINOR ENGLISH MASTER.
JANUARY 1925 — OCTOBER 1957.

acting and Music. As an actor, he gave us many a time the model for acting. In Music, he entertained us often with soul-lifting songs, and Lady Ramanathan, 'Our Mother' was many a time enraptured by his enchanting songs which he tuned with *Kanjira*. When 'Mother' inspired by Mahatma Gandhi introduced cotton planting and spinning, and when the girls were fighting shy, it was 'Master' who made them to learn spinning with pride and pleasure by himself taking up to spinning with the Takli and the Charka and composing songs on spinning. In the College Garden, in our playgrounds (more particularly at the Annual Sports Meets) and in our College Functions, educational, social, religious or at gatherings to receive distinguished visitors, 'Master' was there in one and all of them all these long years of service to Ramanathan College with his camera in hand running up here, there and everywhere taking lovely 'snaps' that use to go to adorn our College Annual year after year and find their due places in the photo Albums of his 'old girls' who treasure the 'photos' with love and respect to 'Master'. In our class rooms his jokes, his wit and humour and his ripples of laughter gave us the right sort of atmosphere to learn and to imbibe all that is good and beautiful, and in our religious assemblies and Temple service 'Master' introduced us to real worship with his inimitable talks and songs delivered with such sheer devotion as to lift us all to the On High.

It is difficult to think that retirement from service according to Government regulations would deprive Ramanathan College the services of 'Master' an ideal teacher who simply loves to work for work sake. May we his pupils both Past and Present and his colleagues pray to the Almighty Pilot who shapes the Destiny of Man to bless 'Master' with strength of body, mind and spirit to serve the cause to which he dedicated his life for several more years to come.

We wish him peace, power and plenty and above all success in his Quest of Truth for

“ ‘Beauty is Truth, Truth Beauty’ — that is all
Ye know on earth, and all ye need to know.”

THE COLLEGE NOTES

BY

THE PRINCIPAL

The responsibility of maintaining the traditions of the Ramathan College in keeping with the educational requirements of the New Era in independent Ceylon devolved on me as Principal of the College from December, 1956.

The Founder of the College attached equal importance to the teaching of English Language and Literature as to the Tamil Language and Literature. He declares in the first Prospects of the College:-

"In the teaching of English, correct pronunciation and use of idiom are aimed at from the very beginning. Voice-production and phonetics are systematically studied and slipshod methods of speaking are sedulously avoided. By these means, *girls brought up in Tamil homes acquire ease and fluency in English.* (Italics are mine).

The mother-tongue is by law the medium of instruction in all schools today. Tamil or Sinhalese is to be the language medium at the Preliminary Examination in all subjects for admission to the University of Ceylon as from 1959. But the Department of Education continues rightly enough to attach special importance to the teaching of English, and has made it a compulsory language subject along with the child's mother-tongue almost from the very beginning. The educational policy-makers go the extent of suggesting that 'the English Language should be taught in the same way as Sinhalese or Tamil is taught', and this is a healthy sign of the times.

The use of Tamil or Sinhalese as the medium of instruction at all levels is certainly in the right direction and is educationally sound. But at the same time, English, a World-Language and the richest storehouse of the World's knowledge, Classical or Modern has, we are happy to note, received its due recognition as a compulsory language subject in the education of Ceylonese children from the Primary Classes to the University.

We have, therefore, drawn up our courses of study in such a manner as to make English retain its importance and prestige while Tamil has taken its place as the natural medium of instruction to all classes of pupils from the primary stage to the post-secondary except in classes doing science subjects. As we believe that English has to be the language of higher education for yet a long time to come, as it is at the same time the most effective means of broadening the outlook on life of both the young and old, we give all such facilities to our pupils as to help them to cultivate a taste for healthy reading and keep themselves abreast of movements and developments in the world of science, letters and arts. As language is only a means to an end i. e. a vehicle of thought, and as the English Language serves the purpose best for the conveyance and exchange of thought amongst peoples of diverse races lisping in a babel of tongues, the use of the English Language in this modern world of science and technology as an international language would be practical wisdom and correct statesmanship.

Curriculum

Along with English, Science long before the advent of the 'Atomic Age' received from the Founder of the College its due recognition, in that the Ramanathan College is one of the earliest of Jaffna's Secondary Schools, and perhaps the first Girls' School to have fully equipped Science Laboratories for Chemistry, Physics, Botany and Zoology. It may be noted here that several girls who completed their secondary school education at Ramanathan College during the thirties and early forties of this century are today graduates either in science or medicine. And the College has on its present staff First Class Science graduates or trained Science graduates with considerable experience in teaching.

Gardening has always been an extra curricular activity of the pupils of this school. I feel strongly that "in the direction of inculcating a sense of dignity of labour and cultivating the capacity to work together for constructive and socially worthy causes, I cannot think of any better method of doing so than bringing all school children together into a fellowship of work and service where the "meanest" work will be undertaken in a spirit of adventure and comradeship". Gardening therefore, provides a healthy outlet for their energies and talents. I am happy to report that our 'Young Farmers' Club, organised last year

is doing its best to capture a true spirit of service and comradeship through team-work (manuring, planting, watering etc.) in the College garden. Two members of the club have, I am glad to report, won from the Department of Agriculture this year's First and Second Prizes for their Home Gardens.

Fine Arts

We have special provision for the teaching of

1. Music: (Carnatic :- Vocal and Instrumental—Veena and Violin). Mrs. Saraswathi Thiruchittampalam, Sangeetha Bushanam specialist in Veena of the Annamalai University in charge of the Veena classes is the latest addition to our staff of qualified and experienced teachers of Music.
2. Miss Kamalavathi Sabaratnam, B. A. (Madras) who obtained a First Class in Vocal Music from the University and a Diploma in Dancing and an old pupil came back to us in June, 1956.
3. DANCING: Mrs. Vijayaluxmi Sanmugampillai, Radio Artiste and an exponent of Classical Dance and Bharata Natyam is another recruit to our staff. Dancing is now an attraction to our girls, and we hope to have shortly a public display of Abinayam and Bharata Natyam.
4. Saiva Pulavar T. Kumaraswamypillai came back from retirement early in 1956 as a part-time teacher of Saiva Religious Knowledge and Sacred Hymns.

We congratulate our Mahamahopadyaya Sironmany P. Rama Iyer on his success in the Final Examination for the B. A. (Honours) Degree of the University of London. His achievement would be a source of inspiration to all his students of the Upper Classes reading Sanskrit for University Examinations.

Retirement of Mr. C. S. Ganapathy Iyer, B. A.

Towards the end of 1957, the pupils, teachers and I were deeply pained by the retirement of our genial and veteran English Master ("Master" to us all) Mr. C. S. Ganapathy Iyer, B. A. who dedicated his life to the Service of Ramanathan for an uninterrupted period of 33 years. He was the mainstay of the

English Department of the College. "Master" dominated College life everywhere and at all times. As organiser of Music Concerts and Variety Entertainments and as the College Photographer in all school functions including the Annual Sports Meets, to all those connected with the College, "Master" was an *inseparable accidens* of Ramanathan College.

The gap caused by his retirement is indeed hard to fill. Personally I miss him all the more at College for we both joined the staff of the College on the same day. He is leaving behind him at College an indelible impress of his character and work. We place gratefully on record our most sincere appreciation of the meritorious services which 'Master' so devotedly rendered to the College and wish him many more years of 'Retired Leisure' through Worship to God through Service to Man in Peace and Happiness.

Before concluding these notes I have to thank my fellow teachers, parents, old pupils and last but not least Mr. and Mrs. S. Natesan, the Treasurer and the Manager of the College respectively for the full cooperation and support they gave me in my work. Looking forward for their continued good will and help, I am addressing myself to the task of building up the College doing my best during the years that lie ahead to recapture and maintain the traditions of the great Founder and Lady Ramanathan.

When all the movements of mind
Are, by Thy grace, made me, and unified
The light of that unfoldment is so great
That, in its splendour, it surpasses far
The brilliance of the thousand rising suns,
Then, sooth, the sun of Chit reveals itself,
And melt away the sun and moon and stars,
High heaven above the nether worlds and all!
This universe seems but a tiny pool
Held in a hollow caused by some cow's hoof
—This is the reaching of the region which
Beyond the plane of External lies.

Swami Vivekananda

250143

THE PUPILS' SECTION

THE TOURIST INDUSTRY IN CEYLON

Easy and quick means of transport and communication has caused the 'shrinking of the globe', and made the work of attracting tourists to beauty spots a highly developed industry. Land, Sea and Air travel has made it possible to reach distant places in a short time. The telecommunications and the wireless have not only brought together the peoples of the four corners of the world, but also have impelled them to think of travelling far and wide in search of knowledge, wealth and pleasure. Men and women of leisure and means go on planned tours visiting beauty spots, historic ruined cities and modern marvels of architecture and engineering.

Governments of countries like Switzerland run special Departments to attract tourists, and thereby earn a tangible income from the developed tourist industry.

Ceylon described by Marco Polo as "the best island of its size in the world" and "earthly paradise" by Arab travellers and others, has, with its palm-fringed shores, many a lovely spot to feast the eyes of globe-trotters. With all the charms both natural and man-made that Ceylon has, the tourist industry is still in its infant stages of development. Though Ceylon cannot boast Switzerland's or Kashmir's etherial splendour of snow-capped Alpine or Himalayan ranges and luxury fancy goods as fine silks, embroidery and perfumes, yet Ceylon with her scenic beauties comparable to those seen elsewhere and her Ruined Cities having Dagobas and Temples similar to the Pyramids of Egypt has all that to make her a centre of attraction to the tourists of the world.

Visitors to the Island praise profusely the multifold attractions of beautiful Ceylon. Enchanted by her charms, globe-trotters speak of it as 'your beautiful Island', 'the loveliest spot on earth', 'the Pearl of the Orient', and so on and so forth. The Tourist Industry in Ceylon was, therefore, in 1952 ranking next to tea, rubber and coconut and since then for some reason or other the tourist trade is on its downward march.

To the tourist as well as to her residents, Ceylon offers perhaps the greatest variety of holiday resorts that a country of its size could boast of. Nature smiles her best over the entire area of the twentyfive thousand square miles of this 'pearl on the brow of India.'

The first place to greet the visitor from accross the seas is Colombo 'the garden city of Asia'. This Metropolis of Ceylon with a magnificent artificial harbour tempts with her shops displaying for sale curios and hand craft, Modern Hotels, Galle Face Green and walk; the Galle Road fringed on either side by terraced bungalows each with a garden of majestic coconut palms, the Dehiwela Zoo, the Cinnamon Gardens with the Town Hall, Museum and the Victoria Park, the Mount Lavinia Sea Beach and Hotel and the Ratmalana Airport (to mention just a few of Colombo's attractions) the tourist to penetrate to the inland and enjoy the Marvels of Nature.

As the tourist goes on his way either by car or by train from Colombo to the Highlands, he meets with Nature's beauty everywhere, mist covered range of hills, low lying valleys interspersed with water-falls and Elysian gardens of ever green shrubs with blossoming flowers in all colours making the air sweet with their natural perfumes. Kandy or Maha Nuwara, the seat of the last Kings of independent Ceylon until 1815, and known as the 'loveliest spot in the world' during the month of January with her historic Temple of the Tooth and parks and Modern Hotels offers the tourist a feast for the eye and the mind. On the suburbs of Kandy there are the Royal Botanical Gardens considered to be the finest in the east and the modern University of Ceylon whose site and magnificent buildings are regarded as the most suitable for a University, Nuwara-Eliya 'the little England of Ceylon', Sigiriya with its caves of frescoes, Pollonnaruwa the Capital of Medieval Ceylon with her ruined palaces and temples and dagobas, and Minneriya Tank and last but not least Anuradhapura the Queen of the Ruined cities of the world—these and several more beauties of nature and man made marvels are attractions to the tourists who may go about from end to end of this Island Paradise for months and months together.

With all these varieties of holiday resorts and centres of attraction, it is paradoxical to observe that the Tourist Industry of Ceylon is on the decline. Far less numbers of tourists visited the island this year than on previous years. This decline is due to the lack of proper facilities given to those who visit the island. The Government is now making every effort to build better Rest Houses and Hotels for the tourists. In countries where the tourist industry is a well developed one such as in Switzerland, Japan or Italy, the provision of up-to-date Hotel accomodation is recognised as the basic principle of a successful tourist industry. Clean Hotels, good food catering to the taste of all nationalities, polite, obliging and educated guides to conduct the tourists to places of interest are other adjuncts to make the Industry paying. The Tourist Bureau should produce illustrated literature in pamphlet or book form giving briefly all the attractions of the several places of interest. Ceylon should publish through the Press, the Film and the Radio her attractions to the world at large.

Ceylon's tourist potential should receive a world wide boost through the medium of the Film, the Radio and the Press. Full length technicolour Cinemascope, travelogue of the attractions of the island exhibited in the different parts of the world is one of the best ways to sell Ceylon abroad. If our Tourist Department would carry on an intensive propaganda, this beautiful Island of ours would capture a place for herself in the Tourist Map of the world.

SIVAKIRRUPAI AMIRTHALINGAM,
U. P. Arts.

THE ROLE OF THE COMMONWEALTH

The Commonwealth of Nations plays a very important role in the history of the world today. What is this Commonwealth? And who are its members?

This Commonwealth of Nations had its beginnings during the 19th century from what was known as the British Empire. England during the 18th century expanded into a world-wide Empire. This England whose parliamentary system of government grew and

developed throughout the centuries established free and democratic institutions in the different parts of her Empire. Canada was the first British Colony to obtain self-government and to be an equal partner with the mother country as from 1840. Canada in 1867, Australia in 1900 and South Africa in 1909 became self-governing Dominions, and these were declared in 1926 'autonomous communities within the Empire equal in status, in no way subordinate to one another in any aspect of the domestic or external affairs', though united by a common allegiance to the Crown, and freely associated as members of the British Commonwealth of Nations. Thus the British Empire has, because of Englishman's love for freedom, had a natural transformation into a Commonwealth of free Nations. The Commonwealth today has as its members, in addition to its original members including New Zealand, three eastern countries, namely, India, Pakistan and Ceylon. This year Ghana and Malaya became members of this Commonwealth. Freedom is the essential feature of the Commonwealth. Free institutions are its life-blood. Free co-operation is its instrument and peace, security and progress are among its objects.

The Commonwealth is an association of independent sovereign States who accept the Monarch of England as 'the Head of the Commonwealth. The Prime Ministers meet from time to time in Commonwealth Conferences to confer and discuss their mutual internal and external affairs. The aim of the Commonwealth Conference is not to declare or formulate policies. The chief value of the Conference lies in the free exchange of information and opinion, in furnishing the representatives with more adequate knowledge of the problems and difficulties, and in giving direct and immediate information regarding the national needs of each member country with a view to invite the help of other members in solving their political or economic problems. This Commonwealth of Nations is a unique Institution in World History. It is in a way a World State made up of independent sovereign States where each enjoy full autonomy whether internal or external but all knit together by the silken cord of kinship accepting the English Monarch as the Head of the Commonwealth.

The Commonwealth of Nations and the United Nations' Organisation whose members are the members of the Commonwealth

and of other sovereign independent States totalling up to 82 at present are the agencies for the maintenance of World Peace. The members of the Commonwealth countries contribute their quota of work to the various specialised agencies as I. L. O., U. N. E. S. C. O., F. A. O., S. U. N. F. E. D., etc., of the United Nations. The Commonwealth countries form a decisive factor in the General Assembly of the United Nations.

The Commonwealth plays today an important role in shaping the political, social, economic and cultural relations of the different countries of the world. This is a safe machinery for maintaining World Peace in spite of the several conflicts that arise amidst people with different social institutions and political aims more particularly between the Communists and Capitalists blocks of the East and the West. Thus the Commonwealth of Nations today is a stabilising force in the life of the world and "key to World Peace".

MANGAYARKARASI SUBRAMANIAM,
U. P. Arts.

INCREASE IN CEYLON'S POPULATION AND INDUSTRIALISATION

The Population of Ceylon is steadily increasing. The average increase for one year is 250,000. This large increase in population brings in several problems. In the first place the food problem to feed two hundred fifty thousand additional mouths every year presents a great difficulty. Clothing and shelter come next. Health and education are no less important. Add to all these, there is an indirect increase in the population by the Ceylon Indians who are made Stateless.

There is one possible way of solving all these problems. Industrialisation is the answer. The Island's economic, social, and cultural conditions demand that food, clothing and shelter should be found by all rational means without depending upon imports from foreign countries. Large scale industry in the opening up of farms and the cultivation of rice in addition to mechanising collectively the several industries of the land is one sure way of revolutionising the outlook of the people, and raising the standard of living.

Industrialisation in countries like Ceylon is not so easy as one part of the economy of the Island is geared to foreign capital, while the other is in a primitive state of dependence and degradation. The economic plantations like tea, rubber and coconut are today mere cogs in the wheel of foreign exploitation. Though the plantation crops earn profits to foreign capital, yet they are the greatest of revenue-earning sources of the State.

A study of the economic condition of Ceylon shows us that it has entered, economically-speaking, into a period of stagnation. Therefore it goes without saying that to effect progressive industrialisation, Ceylon needs a heroic effort. For this the Government and the people should work together to achieve the goal of industrial development and the transformation of social life. Unless there is unity of purpose and united action, the nation cannot make its progress. The want of unity among the people will bring about inequality among them both economically and socially. As these unequal conditions increase, the differences between the rich and the poor increase, and bring about social discontent and unrest.

Ceylon's main industry is agriculture, where the first place is given to cultivation of paddy. Farming is carried on in most primitive methods. Opening of lands through mechanised methods and introducing extensive cultivation adopting modern scientific methods through co-operative action is the sure remedy to the problem of food for the ever increasing population. The most urgent need for the transformation of the economic, social and cultural life of the country is the developement of the agricultural industry, and the introduction of allied cottage industries to give the peasants of Ceylon full employment and their necessities of life.

SAROGINI LAWTON,

H. S. C. 2nd Year, 1957.

THE ROLE OF THE STUDENTS IN POLITICS

Educators in new democratic countries face a serious problem as to the role, students should play in the political life of the community. The new freedom of the people who were until recently under colonial rule has awakened the political consciousness of the people at large. This awakening is more visible among the students in their formative and impressionable years. This presents to parents and teachers a knotty problem as to what part the young people should take in public life.

Students are the most idealistic and sensitive element in any community. The teachers and parents who are charged with the responsibility of training the youth on proper lines to be good citizens have to take account of this idealism and sensitiveness of the youth. They have to be particularly careful when the youth are in post-secondary schools, professional colleges or universities. There is a general consensus of opinion that the proper place for the students is the College or University Campus where they should prepare themselves for the leadership of tomorrow.

If the students who are the makers of the government of tomorrow are not given any chance of training to make themselves eligible for leadership when they grow up to be citizens, the country would suffer through the lack of educated citizens to take up the leadership. The students when they are in the university should be trained to interest themselves in social services, and to keep themselves employed usefully during vacation times. In countries like America, University students find profitable employment during week end and other holiday times by working in some way or other. In Ceylon too, students go out during holidays to make economic surveys of particular areas and offer their voluntary services to the government during holiday time. As for example the students of the University of Ceylon have volunteered to help the Transport Board in taking over the bus services under State control by serving during holiday time as conductors and drivers or in any other capacity, the transport officers may find them fit. This is indeed a golden opportunity for the students practical training to play their useful part in the civic life of the community.

Parents and teachers oppose students from participating in party politics of the day. They are quite reasonable in as much as the students should keep themselves out of politics while they are yet students and they have yet to reach the age of full citizenship. They also add that an active participation in party politics by students is the main cause for the spirit of indiscipline among them. Students act as election Agents to the party candidates especially when the latter happen to be their school masters, and go about canvassing votes and even delivering thundering political speeches from public platforms in open air meetings, turn out to be a menace to themselves and to the peace of the country because of sheer indiscipline. This indiscipline brings about loss of time, waste of energy, and taints once for all the character of the students. Thus party politics among students blasts their future altogether. *The proposed extension of the right to vote to those of eighteen and over would spell ruin to the teen-age students as dabbling in party politics would do away with discipline in school or University.*

Teachers and parents should do all they can to give students a good training for citizenship and create a healthy atmosphere both in the home and in the school room so that the youths of today and citizens of tomorrow may grow to full manhood free from the virus of party politics. In other words the students should receive a training for disciplined life from their school and home so that they may play their useful role of citizens in a Free Democracy.

RAJALUXSMI MYLVAGANAM,
U. P. B.

SCIENCE IN EVERYDAY LIFE

The tinkle of the door bell wakes me up from sleep. The milkman just arrives. The open window shows my mother moving towards the kitchen, lactometer in one hand and the milk bottle in the other. A hot cup of coffee from the thermos flask sees me to the study.

The clock on the mantle piece chimes eight. Time to get ready for school. The way to the bath leads me past my father intent on his shave, Philishave in hand. The open door of the kitchen reveals my mother bent over the electric cooker.

A warm shower bath, and return sees my mother at the kitchen door with the words, "Dial up the bakery. The breadman is late". Bakery assures that the breadman just left for home. This sends me to get ready for school.

Fresh butter from Australia, Strawberry Jam from England, White Bread kneaded probably from American flour, all await me at the breakfast table. Breakfast over, light film music from Radio Ceylon draws me to a setty where an electric fan spins out a gentle breeze.

The toot of an electric horn shakes me up from my reverie. The car that plies me to school and back is at the door. The car drives off with me and my school mates, prattling within. The car, however, halts at the closed gates of the railway level crossing to allow the Jaffna Express a long line of compartments drawn by a huge diesel engine whistling past. Soon the school gates see us enter.

Classes go on as usual. The hygiene period takes us to the Audio-Visual Lab. The Epidiascope projects a magnified heart from our book, and then the Projector helps us to fix in our minds through a film the functioning of the heart and the circulation of the blood.

The afternoon sees us in the Domestic Science Lab. The refrigerator at one corner is disclosing its content of butter to some girls intent on making cake, while the electric oven attracts others intent on baking it. The electric cooker helps a few girls to make sweets, while at the far corner of the Lab. the electric iron helps two girls busy ironing.

The bell rings, school closes for the day. Games follow. The same car speeds me back home. Dusk falls. The drone of

a plane is audible at the distance. The Trichi plane hovers over the Aerodrome, ready to land at 6-45 p.m. A wash, change and a cup of steaming tea gets me in time for study.

Outside the street lamps give light. A click of the phosphorescent lamp switch drives darkness out of my room, and I am with my books, fully engrossed.

The pitter patter of rain drops on the roof disturb me from my study. Rain descends in torrents. A distant peel of thunder then a blinding flash of lightening followed by a crashing sound. My study, my house, nay the whole village, pitch darkness envelops. And as I fumbled in my drawers for a box of matches, words involuntarily escape my lips, "Will man ever be sole master of his scientific inventions".

NAGULESWARY M.
G. C. E. Sp. Arts II.

MODERN INVENTIONS

Life in the modern world is easy and comfortable because of Scientific discoveries and inventions. Daily newspapers and periodicals give us information about the achievements of great scientists in the different parts of the world.

Man has made a conquest of almost all the forces of Nature. With his aeroplane, he covers long distances flying high up in the air. With steam ship, he ploughs the wide oceans that separate the vast masses of land from one another. With his submarine, he travels under the water. With his railway train and the motor car, he traverses wide expanses of land from end to end. All these inventions annihilating space and time have brought distant countries closer to one another. These aids to quick travel with ease have made the globe shrink so much so that in time of need help can be brought from far away

countries to an island say Ceylon stricken with want and suffering because of unprecedented rains.

The Telegraph and Telephone are easy and quick means of conveying messages from one end of the world to the other. These are of the greatest help to private individuals to business men and firms and to the several governments of different countries separated by distance of time and space for the immediate and effective transaction of all kind of business without loss of time. The wireless has made the conveyance of news and messages without the help of any intermediary link as the telegraph or the telephone. The radio today is the most effective means of bringing the several races of the world together by diffusing knowledge through talks and music. The radio is a most artful aid in adult education.

The X-ray and the most modern surgical appliances are a great boon to humanity.

Science has produced both destructive and constructive weapons. The Atomic bomb and the Hydrogen bomb are so destructive that they can put an end to all life as in Hiroshima during the Second World War. The radio fall-out of the nuclear bomb test causes inculculable harm to all life for miles around and for generations yet unborn. The unholy race in nuclear bomb Tests between the Communist and Capitalist countries under the leadership of Russia and the U. S. A. unless halted immediately would poison all generations of living beings, present or future.

N. KARUNADEVI,
G. C. E. Prep. A 3.

ஈழத்து இணையற்ற பெருந்தகை சேர். பொன். இராமநாதன்

இலங்கைவாழ் தமிழருக்கு ஒப்பற்ற தனித் தலைவரில்லாது தத்தளிக்கும் இக்காலத்தில் இராமநாதப் பெருந்தகையார் போன்ற சிறந்த அரசியல் ஞானி இப்பொழுது இல்லையே என வருந்தவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. அவர் அரசியல்ஞானி மட்டுமல்ல; சிறந்த தவயோகியாகவும் விளங்கினார், என்பது பலருக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். இப்பெரியார் உள்ளொளி பெற்ற உத்தமரென்பது அவருடைய அருமைச் சகோதரர் சேர். பொன். அருணாசலம் தம் நண்பர் எட்வட் காப்பென்ர் அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதங்கள் வாயிலாக நன்கு புலப்படுகின்றது. இதற்குக் காரணம் அவர் இந்தியாவிலிருந்து வந்த தவசிரேட்டர் ஒருவரின் ஆசியைப் பெற்றதாகும். இவர் அரசியலில் மட்டுமன்றி வேறு பல துறைகளிலும் அளப்பரிய அருந்தொண்டாற்றியுள்ளார். முன்னொரு காலத்தில் அயோத்தியை ஆண்ட இராமபிரான் மிதிலைகர் வீதியில் பவனி வர, “வாள் கொண்ட கண்ணார்” எப்படித் கண்டனரோ அப்படித்தான் இருக்கிறது, இலங்கையிலுள்ள பல்வேறு சாகியத்தினர் இராமநாதப் பெரியாரைக் கண்ட விஷயமும்.

தோள் கண்டார்

தோளே கண்டார் தோடு

கழற்கமலமன்ன

தாள் கண்டார்

தாளே கண்டார் தடக்கை

கண்டாரும்தே!

அவருடைய வாழ்க்கையெனும் ஆழ்கடலில் ஒரு சிறு துளியினை மட்டும் ஈண்டெடுத்துப் பார்ப்போம்.

அவ்வாண்டில் நடைபெற்ற கலகத்திலே நம் சிங்களச் சகோதரர் ஈவிரக்கமின்றிச் சுடுபட்டு விழுந்து கிடந்தபொழுது அவர்களின் பரிதாப நிலைமையை எடுத்துக்காட்ட விரும்பித் தம் உயிரைக்கூடத் துரும்பாக மதித்து ஆபத்துமிக்க ஆழ்கடலிற் பிரயாணம் செய்வதில் ஈடுபட்டு இங்கிலாந்து சென்றார். சென்று சிங்களச் சாகியத்தாரின் உரிமைக்காக வீரகர்ச்சனை செய்தார். தாம் கையேற்ற தொண்டில் வெற்றி பெற்றார். மீண்டும் கொழும்புத் துறைமுகத்தில் வந்திறங்கினார். இலங்கைச் சரித் திரத்தில் என்றும் நிகழாத சூதாசல வரவேற்பு சிங்களச் சாகியத்தாராலும், பிறராலும் அளிக்கப்பட்டது. இலங்கையின் இணையற்ற பெருந்தலைவனை, முடிசூடா மன்னனை ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்லக் கொண்டுவரப்பட்ட வண்டியில் பூட்டப்பட்டிருந்த குதிரைகளை அவிழ்த்து

விட்டுச் சிங்களச் சாகியத்தாரே அவர் வீற்றிருந்த வண்டியை இழுத்துச் செல்ல ஒருப்பட்டனர். தம் உயிரையும் மானத்தையும் காப்பாற்றிய இராமநாதப் பெருந்தகையாருக்குத் தமது நன்றியைத் தெரிவிக்க அந்நேரத்திலிருந்த ஆர்வ மிகுதியினால் ஒரு ரூபக சின்னத்தை நிறுவத் தீவிரமாக முயன்றனர். சரித்திரப் பிரசித்திபெற்ற 1915-ம் ஆண்டிலே இலங்கை மக்களுக்கு இவ்வரசியல் ரூபானி ஆற்றிய அரும்பெரும் தொண்டிற்காக ஓர் உருவச்சிலை நாட்டவேண்டுமென பாராளுமன்ற முன்றிலில் நிறுவப்பட்ட அந்தச் சிலையிடம் கேட்டால், அது தன் கதையினை நவ பாரதமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும். இந்தச் சிலையின் கதையை யாராவது எழுதுவது நன்று. இலங்கை மக்களின் நன்றிகொண்ட நற்செயலை நினைவூட்டும் சின்னமாக இது விளங்குகின்றது.

இராமநாதப் பெருந்தகை இலங்கை மக்களுக்காற்றிய அரும்பெரும் தொண்டுகளை எதிர்காலத்தில் இளைஞர் வாசித்தறிந்து அச்சிலைக்குத் தம் வணக்கத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய முறையில் அவர்களுடைய வாழ்க்கைக் குறிப்பு விளக்கம் அந்தச் சிலையின் அடிப்பாகத்தில் இடம் பெறவில்லை. அப்படி இடம்பெறக் கூடாதென்றுகூட முரட்டுப் பிடிவாதம் சிலர் பிடித்தனரெனவும் யான் கேள்விப்பட்டேன். ஐயகோ! நம் இலங்கை மக்களின் மறதிதான் இருந்தவாறென்னே! என்னே!!

1951-ம் ஆண்டில் இராமநாதன் அவர்களைப் பற்றி முன்னைய நாள் நிதி அமைச்சர் திரு. ஜே. ஆர். ஐயவர்த்தன இராமநாதன் தூற்றூண்டு நிறைவு விழாவொன்றில் போசம்பொழுது, “சேர். பொன். இராமநாதன் இருந்திருக்கவில்லையானால் இலங்கைச் சரித்திரமே வேறுபட்டிருக்கும். சிங்களவருக்கு இவர் ஒரு இரட்சகனாகத் தோன்றினார்” என்று கூறினார். “வாய்ச் சொல்லில் வீரரடி, கிளியே” என்று பாரதியார் இகழ்ந்துரைத்தது நம் அயலவர்களாகிய சிங்களச் சாகியத்தாருக்கும் பொருந்தும் போலும். இராமநாதன் சிலையின் கீழ் காணப்படும் வாக்கியம்து:—

“பொன்னம்பலம் இராமநாதன்,
மன்னவர் நியாயதூரந்தரர்,
மைக்கேல் ஜோர்ஜ் திருத்தொண்டர்களின் தோழர்,
சட்டநிருபண சபையின் இலங்கையின் அங்கத்தினர்.”
பொதுசனப் பண உதவியால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. 1915.

அன்று ஒரு கருங்கல்லில் அவர் செய்த தொண்டுகளைப் பொறிக்க மறுத்தார்கள் சில அரசியல்வாதிகள். இவர்கள் மடமைத் தனம்தான் என்னே! அவர்கள் அந்த ஒரு கருங்கல்லில் பொறித்துத்தானா, கேவலம் ‘இராமநாதனின் மெய்க்கீர்த்தி உலகிற்குத் தெரியவேண்டும்? இராமநாதப் பெருந்தகையாரின் புகழ் கடல் கடந்து இங்கிலாந்து அமெரிக்கா முதலிய

மேலைத் தேசங்களில் பரவியிருப்பதை இந்த ஒரு கருங்கல்லில் எழுதாமலிருப்பதால் தடுத்துவிட முடியுமென இவர்கள் நினைத்தார்கள் போலும். இராமநாத வள்ளல் கொழும்பு, கொச்சிக்கடையில் சைவாகம விதிப்படியும், திராவிட சிற்ப முறைப்படியும் கருங்கற் திருப்பணியாகத் தாபித்த பொன்னம்பலவானேசர் கோயிலிலுள்ள கற்களும், தூண்களும் இவர்புகழை எடுத்து ஒதிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் தனித்தனியே கல்லூரிகளைத் தமது ஒரு கையால் அமைத்து உதவிய பெருந்தொண்டிற்கு ஈடு வேறுண்டா? அக்கல்லூரிகளிலும், மேற்குறித்த கோயிலிலும் இருக்கும் ஆபிரமாயிரம் கற்கள் கதைகதையாகச் சொல்லுமே அவரது மங்காப் பெருமையினை! இதையறியாத அரசியல்வாதிகளின் மூடத்தனத்தையும், முரட்டுப் பிடிவாதத்தையும் என்னென்பது?

இக்காலத்தில் வட இலங்கையில் தமிழருக்கொரு பல்கலைக் கழகம் நிறுவத் தமிழர்கள் முயன்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். இக்கொள்கை சரியா? பிழையா? பேராதனையில் உள்ள பல்கலைக் கழகத்தில் பிற சாகியத்தாருக்குரிய உரிமையைக் கைவிட்டு வெற்றிகரமாகப் பின்வாங்குவது சரியா? பிழையா? முதலிய விஷயங்கள் ஒருபுறமிருக்க, தனி ஒரு பல்கலைக் கழகம் நிறுவுவது எவ்வளவு கஷ்டமானது என்பதை நம் தமிழ் மக்கள் உணராமலில்லை. ஆனால் இக்காலத்தில் மொழிப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக இலங்கைவாழ் தமிழருக்கு இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் இன்னல்களும், சிக்கல்களும், இல்லாதிருந்த காலத்தில் இராமநாத வள்ளல் தூரதிருஷ்டியுடன் சைவ மகளிருக்கு மருதனாடத்தில் பாரியதொரு கல்லூரியையும், திருநெல்வேலியில் சைவ மாணாக்கருக்கு ஒரு கல்லூரியையும் கட்டி முடித்தாரென்றால் இவற்றினும் சிறந்த ஞாபகச் சின்னம் அவருக்கு வேண்டியதாகத் தெரியவில்லை. இவ்விரு கல்லூரிகளிலும் படித்து வெளியேறும் ஆண்களும், பெண்களும் இராமநாதப் பெருந்தகையாரின் தருமத்தை மறக்கமுடியுமா? வித்தியா தருமத்திலும் சிறந்த தருமம் வேறுண்டா? இவ்விரு கல்லூரிகளும் பல்கலைக் கழகங்களாக மாற்றியமைக்கும் பெற்றிவாய்ந்தனவாகத் திகழ்கின்றன.

இவ்வரசியல் ஞானிக்குப் பின் சேர். வைத்திலிங்கம் துரைசாமி வரை தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளைக் கௌரவமாகவே நடாத்தினர் நம் அயலவர். இதற்குக் காரணம் அவர்களுடைய கல்வி, அறிவு, ஆற்றல் மட்டுமல்ல. அவர்களுடைய மாசற்ற ஒழுக்கமுந்தான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவர்கள் உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசாதிருந்தனர். சமய வாழ்வில் கடவுள் ஒருவர் உண்டென்னும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். அரசியல் வாழ்வில் தோல்வி கண்டாலும், அறவாழ்வில், சமயவாழ்வில் தோல்வி அடையக்கூடாது. பிறரை ஏமாற்றி வாழக்கூடாது என்ற கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுபவர்களாக இருந்தனர். எனவே,

இத்தகைய தலைவர்கள் அரசியல் வாழ்வில் கலந்திருந்தாலும் சரி, அதிலிருந்து இளைப்பாறியிருந்தாலும் சரி, அவர்களைச் சனங்கள் எங்கே கண்டாலும், இரு கை கூப்பி, வணங்கி மரியாதை செய்தார்கள். ஆனால் இத்தகைய பண்பு நிறைந்த தமிழ்த் தலைவர்கள் இக்காலத்தில் குறைவாய் இருப்பதே தமிழரின் சாபக்கேடாயிருக்கிறது. அரசியல் என்கின்ற ஏணி கொண்டு, நேரற்ற வழியிலாயினும், தமக்குப் புகழைத் தேடிக்கொள்ளவேண்டும் என்று மனப்பால் குடிக்கும் சுயநலப் புலிகள் தலைவர்களாக முன் வந்தால் அத்தகையினர் தமிழ்ச் சமூகத்தை ஒட்டைப் பாலத்தின் மீதுதான் இட்டுச் செல்வார்களேயன்றிப் “பாவம்” அவர்கள் வேறென்னதான் செய்யமுடியும்? சுயநலப் புலிகள் தலைவர்களாக முன் வந்தால் தமிழ்ச் சமூகம் தலைநிமிர் முடியாது. தமிழ்ச் சாகித்யம் முன்னேற முடியாது. இனிமேலாவது இலங்கைவாழ் தமிழர் யாவரும் ஒன்றுபடவேண்டும்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழர், மட்டக்களப்புத் தமிழர், திரிகோணமலைத் தமிழர், மலைநாட்டுத் தமிழர், கொழும்புத் தமிழர் என்ற பிரிவினைகளை மறந்து யாவரும் தமிழன்னையின் அருந்தவப் புதல்வர்கள் என்ற மனப்பான்மையுடன் ஒத்துழைத்தாற்றான் தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு விமோசனம் உண்டு. தமிழ் எனும் தண்குடைக்கீழ் யாவரும் ஒன்றுகூட வேண்டும். ஒரு குரலையே கேட்குமளவுக்குத் தமிழரிடையே ஒற்றுமை ஏற்பட்டாலன்றி தமிழருக்கு விமோசனம் இல்லை. பட்டங்களுக்கும், பதவிகளுக்கும், அல்லும், பகலும், உழைக்கும் பேராசைகளும், ஒரு தமிழனின் முன்னேற்றத்தில் மற்றத் தமிழன் பொருமை கொள்ளும் மனப்பான்மையும், சங்கங்கள் சபைகளுக்கிடையே அநாவசியமான போட்டிகளும் தாண்டவ மாடுமாலால் தமிழரின் எதிர்காலம் காரிருளில் மறைந்து விடும் எனக் கவலை கொள்ள வேண்டிய நிலைமை வந்துவிடும்.

இத்தகைய இன்னல்களிலிருந்து தமிழரைமீட்டு நல்வழிப்படுத்த சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்கள் மீண்டும் அவதரிக்கமாட்டார்களா? இலங்கைவாழ் தமிழரின் அவலக்குரல் அவர் காதில் விழமாட்டாதா?

நித்தியகல்யாணி சபாநாதன்.
வெள்ளவத்தை.

மறப்பாடு?

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை. விடுமுறை நாள். சுசுமாரன் மத்தியானச் சாப்பாட்டை முடித்துவிட்டு கதிரையில் சுகமாக இருந்து, அன்றைய தினசரியை வாசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அப்பொழுதுதான் அவருடைய மகன் கோபு தகப்பனாரிடம் தனது சந்தேகத்தைத் தெளியவைக்க வந்தான். “அப்பா, இந்தக் குறள் எனக்கு வரமாட்டேனென்கிறது. இதற்குக் கருத்துச் சொல்லித்தா” என்றான். “டேய் மக்கு உனக்கு எந்தக் குறள்தான் சரியாக வரும். இங்கே கொண்டு வந்து வாசியடா” என்று அகட்டினார். “டேய் அந்தக் குறளை வாசியடா, நான் கருத்துச் சொல்லுகிறேன்.” இதுதான் அந்தக் குறள் “குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்ற இன்னும் அறிந்தியாக்க நட்பு.”

இக்குறளைக் கேட்டதும் துணுக்குற்றது அவர் மனம். தன் இறந்து போன நண்பன் சேகர் நேரிலே வந்து சொல்வதைப் போலிருந்தது. அவர் மனம் சித்தப்பிரமை பிடித்தாற்போலிருந்தது. இவரின் மாறுதலைக் கண்ட கோபு “என்னப்பா உனக்கும் இந்தக் குறள் தெரியாதா” என்று கேட்டான். கோபுவின் கேள்வியினால் சிந்தனை கலைந்து எழுந்தார். பின்பு “கோபு உனக்கு இக்குறளின் கருத்தை நாளைக்குச் சொல்கிறேன். இப்பொழுது போய் வெளியில் விளையாடு” என்று அவனை அனுப்பினார்.

பின், வேதாளம் முருங்கை மரத்தில் ஏறியதுபோல் அவரின் சிந்தனையும் தொடங்கியது. அவரின் சிந்தனை உருண்டோடின தனது வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கியது.

கண்டவர் மனத்தைக் சுளிப்புறச் செய்யும் பூங்காவனம். காண் போர் கண்களைக் கவரும் கார்தம்போன்ற பெயர்களைத் தன் எழிலினாலும், இயற்கையன்னையின் குடியினால் பெற்றுக்கொண்டது கமலாபுரம். இந்நாட்டிலேதான் சுசுமாரன் பிறந்தான். சுசுமாரனின் தகப்பனருக்கு பாங்கியிலே குமாஸ்தா வேலை. இவருடன் வேறொரு நண்பனும் குமாஸ்தா வேலை பார்த்தார். முதலில் இருவருக்கும் உத்தியோகத்தினால் ஏற்பட்ட உறவு காலம் செல்லச் செல்லக் குடும்ப உறவாக மாறியது. இவரின் நண்பருக்கு சேகர் என்ற ஒரு மகனிருந்தான். இவனும் சுசுமாரனின் வயதிலிருந்தான். தகப்பனார்களுக்கிடையில் ஏற்பட்ட நட்பு தனயன்மார் களிடம் ஏற்பட்டால் அதில் வியப்பேது. தகப்பன்மார்களின் நட்பையும் தோற்கடிக்கத்தக்க வகையில் ஏற்பட்டது சேகர் சுசுமாரன் இவர்களுக்கிடப்பட்ட நட்பு. பாடசாலைக்குச் செல்வதென்றாலும் இருவரும் ஒரு மித்தே காணப்படுவர். விளையாடும்பொழுதும், படிக்கும்பொழுதும், சாப்

பிரும்பொழுதும் இருவரையும் ஒருமித்தே காணலாம். சுகுமாரனில்லா விட்டால் சேகரில்லை; சேகரில்லாவிட்டால் சுகுமாரனில்லை. இவ்விதமாக இவர்களின் நட்பு வளர்ந்து வந்தது. இருவரையும் தனித்துப் பார்ப்பது முடியாத காரியமாய்விட்டது.

இவ்வாறாக ஆல்போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேருன்றி இவர்களின் நட்பு வளருங்காலத்தில் அவ்வுருக்கு வந்தான் மூர்த்தி. வஞ்சனையின் சின்னம், சூழ்ச்சியின் இருப்பிடம், பொருமையின் உறைவிடம் என்றெல்லாம் கூறலாம் அம்மூர்த்தியை. களங்கமில்லா மதியைக் கறைப் படுத்த வந்த கருமுகில் அவன்.

இவ்வாறானவன் இரு உள்ளங்கள் இரண்டறக் கலந்திருப்பதைப் பார்த்து சும்மா இருப்பானா. தொடங்கினான் தனது சதித்திட்டத்தை, மறைந்திருந்து பாயும் புலிபோல் தொடங்கினான் தனது சூழ்ச்சியை. முதலில் இருவரிடமும் சிநேகிதத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டான். நல்ல பிள்ளைபோல் நடத்து; மறைத்து வைத்தான் தனது சதியை. வெழுத்த தெல்லாம் பாலென்று நம்பும் பேதை உள்ளங்களும் அவனது போலி நட்பை உண்மையான நட்பென்று நினைத்தன.

நல்ல நண்பனாக நடத்தவன் படிப்படியாகத் தன் சதிவேலையில் முன்னேறி வந்தான். முதலில் இருவரிடமும் ஒன்றாகக் கதைத்தவன் இப்பொழுது ஒவ்வொருவரிடமும் தனித் தனியாகக் கதைத்து வந்தான். கதைப்பது முழுவதும் மற்றவனைப்பற்றிய தூற்றலாயேயிருக்கும். சுகுமாரனிடம் சென்று சேகர் உன்னைப்பற்றி அவதூறுகப் பேசினான், நீ கெட்டவனென்றும், அகங்காரம் பிடித்தவனென்றும் சொன்னான் என்றெல்லாம் கோள் மூட்டுவான். பின்பு சேகரிடம் சென்று சுகுமார் உன்னைப்பற்றிக் கூடாமல் பேசினான், அவதூறுகப் பேசினான் என்றெல்லாம் கோள்மூட்டுவான். சுகுமார் படபடத்த சுபாவமுள்ளவன். முதலில் இவன் சொல்வது பொய்யென்று நினைத்தவன், நாள்தோறும் சொல்லச் சொல்ல உண்மையென்றே நம்பினான். ஆனால் சேகர் சுகுமாரனுக்கு நேர்மாறானவன். சாந்தமும், அமைதியுமுள்ளவன். மூர்த்தியின் நட்பு அவனுக்கு முன்பே தெரிந்துவிட்டது. சாடைமாதையாகச் சுகுமாரனையும் எச்சரித்து வந்தான். ஆனால் அவன் இவனது எச்சரிக்கைகளைக் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆம், விதியின் விளையாட்டை யார்தான் வெல்லமுடியும்.

அன்றொருநாள், ஆம் சுகுமாரன்—சேகர் சந்திப்பின் இறுதிநாள். ஆம் அன்று மிகவும் பயங்கரமான முறையில் வேலை செய்தது மூர்த்தியின் போலி நட்பு. பாடசாலைக்கு அழைத்துச் செல்ல சுகுமாரன் வீட்டிற்குச் சென்றான் சேகர். அங்கு சுகுமாரன் பாடசாலைக்குப் போய்

விட்டான் என்று கேள்வியுற்றதும் ஏமாற்றமடைந்தது சேகரின் உள்ளம். “என்ன காரணத்திற்காக என்னை விட்டுவிட்டுச் சென்றான்” என எண்ணிக் கலங்கியது சேகரின் பேதையுள்ளம். விடுவிடென்று பாட சாலைக்குச் சென்றான் சேகர். அங்கு மூர்த்தியும் சுகுமாரும் கதைத்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டதும் நேரே சென்றான் சுகுமாரனிடம். “சுகுமார்! ஏன் இன்று என்னை விட்டுவிட்டு வந்திட்டாய்” என்று கேட்டான் சேகர். சுகுமாரன் அதற்கு, “நிறுத்து! சேகர், உன் போலி நட்பு எல்லாம் இனி என்னிடம் பலிக்காது. அடிநாக்கில் நஞ்சும், நுனிநாக்கில் அமிர்தமும் கொண்டுள்ள துரோகி, வேண்டாம் இனியும் உன் நட்பு. கண்டவரிடத்திலெல்லாம் என்னைப்பற்றி தூற்றித் திரிவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இனிமேலும் என்னைப்பற்றித் தூற்றினால் உன்னை லேசில் விடமாட்டேன். வஞ்சக நெஞ்சுள்ள துரோகி நிறுத்திக்கொள் உனது நட்புரிமையை இன்றுடன்” பொரிந்து தள்ளினான் சுகுமாரன். மேகமே தலையில் இடிந்து விழுந்ததைப்போல் உணர்ச்சி ஏற்பட்டது சேகருக்கு. யாரிடமிருந்து இந்த வார்த்தைகள் வரக்கூடாதென்று நினைத்தானே அவனிடமிருந்து வெளிவந்தன இவ்வார்த்தைகள். கனவு காண்பது போலிருந்தது சேகருக்கு. ஆனாலும் திடுக்குற்று விழித்தான். விழித்தவன் “சுகுமார், சிறு பிராயம் தொட்டு உடலும் உயிரும் ஒன்றாக ஒட்டி வளர்ந்த என்னை வெறுக்கிறாய்; யாரோ சூழ்ச்சிக்காரரின் சதிக்கு ஆளாகிவிட்டாய். நண்பர்! உதட்டிலே அமிர்தமும் உள்ளத்திலே கொடிய நஞ்சும் கொண்டிருக்கும் போலி நண்பர்களை நம்புகிறாய், உண்மையான நண்பனுடன் என்னை வெறுக்கிறாய். அது உன் பிழையன்று; உன் கூட்டத்தின் பிழையே நானும் நீயும் ஒன்றுபட்ட உள்ளத்தினராக வாழலாம் என்றெல்லாம் மனக்கோட்டை கட்டினேன். ஆனால் அவற்றை ஒரு நிமிடத்திலே தகர்த்துவிட்டாய். விதி யாரைத்தான் ஒன்றுகூடவிடும். எல்லாம் அவன் செயற்படியே நடக்கும். ஆனால் கடைசியாகமட்டும் சொல்கிறேன், உன்னுடன் பழகிய தோஷத்திற்காகச் சொல்லுகிறேன், உனக்கு உன் துரோகி நண்பர்களால் யாதேனும் தீங்குகள் ஏற்படவிருந்தால் அதைப் பார்த்துக்கொண்டு நானிருக்கமாட்டேன். விதியின் செயல் நாம் பிரிந்திருக்கவேண்டுமென்பதே. அதற்காக நாம் கவலைப்படுவதில் பிரயோசனமில்லை. இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்கிறேன் எனது வார்த்தைகளை. இனிமேல் பிரிந்திருப்போம்”, என்று கூறிவிட்டுச் சுகுமாரனின் பதிலுக்கும் காத்திராமல் போய்விட்டான் சேகர்.

கோபத்தின் சிகரத்திலும் கர்வத்தின் உச்சியிலும் நின்ற சுகுமாரனுக்கு சேகரின் வார்த்தைகள் சிறிதும் கேட்கவில்லை. மமதையில் நின்ற அவன் பின்பும் “சேகர் உன் உதவி இங்கு யாருக்கும் வேண்டாம், உன் நட்பின் பலாபலனை அடைந்துவிட்டேன் இன்று. உன்

நட்பும், உதவியும் எக்காலத்திலும் எனக்குத் தேவையில்லை” என்று பொரிந்து தள்ளினான்.

நாட்கள் வாரமாகவும், வாரங்கள் மாதமாகவும், மாதங்கள் வருடங்களாகவும் உருண்டோடின. ஆம் இப்பொழுது சுகுமாரனும் சேகரும் கல்லூரிப் படிப்பை விட்டு காலேஜ் படிப்புப் படித்துக் கொண்டிருந்தனர். அன்று ஏற்பட்ட கோபம் இன்றுவரையும் அவர்களிடமிருந்தது. மூர்த்தியும், சுகுமாரனும் நண்பர்களாய்விட்டனர். சேகர் தனியாகத் தன் வாழ் நாட்களைக் கழித்து வந்தான்.

அன்றொரு நாள் மாலைநேரம், மயக்கும் தென்றல், இனிக்கும் இன்னிசை, இவ்வாறாக இருந்தது “மெரினாபீச்”. சுகுமாரனும் மூர்த்தியும் கடற்காற்று வாங்க அங்கே பிரசன்னமாயிருந்தார்கள். சற்றுநேரம் இருவரும் மணல் மேட்டிலிருந்து கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பின் இருவரும் சற்றுத்தாரம் கடல் நீரில் நடந்துபோக விரும்பினர். ஆகவே அவர்கள் காற்சட்டைகளை உயரத் தூக்கிக்கொண்டு கடலினுள் நடந்தார்கள்.

“ஐயோ! காப்பாற்றுங்கள், காப்பாற்றுங்கள்,” என்று கதறிக் கேட்டது ஒரு பரிதாபமான குரல். ஆம் சுகுமாரன்தான் நீர்ச்சுழியினால் இழுத்துச் செல்லப்படுகிறான். அவன் அருகில் நின்ற மூர்த்தி ஓடி வந்தான் கரையை நோக்கி. எங்கும் சலசலப்பு. எவருமே முன்வரவில்லை சுகுமாரனை மீட்க. அதே சமயம் அவ்வழியால் வந்தான் சேகர். பீச்சடியில் சலசலப்பைக் கண்டவுடன் அங்கு சென்று விசாரித்தான். சுகுமாரன் கடலினால் அடிபட்டுக்கொண்டு போகிறான் என்று கேள்விப்பட்டதும் பதறியது அவன் உள்ளம். ஆம் ஏனெனில் அவன் உற்ற சிநேகிதன்ல்லவா.

அதோ, ஒரு உருவம் சுகுமாரனை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆம் அவன்தான் சேகர். மிகவும் பிரயாசைப்பட்டுக் கடைசியில் அவனை மீட்டுக்கொண்டு கரை சேர்ந்தான். பின் இருவருக்கும் “முதலுதவி” செய்யப்பட்டதும் சேகருக்கும், சுகுமாரனுக்கும் சிறிது பிரஞ்ஞை வந்தது. சேகர் சொல்லத் தொடங்கினான், “நண்பா! நட்பைப் போன்ற அரிய பெறுபெறு உலகில் வேறு இல்லை. நட்பை இழத்தல் கூடாது. அத்துடன் உலகில் யாவரையும் நல்லவரென்று எண்ணாதே. அதைத்தான் திருக்குறளும், “குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்ற இன்னும் அறிந்தியாக்க நட்பு” என்னும் குறளில் கூறுகிறது. அதாவது நல்ல குணமும், மேற்குடிப் பிறப்பும் உள்ள நல்லவர்களிடம்தான் சிநேகிதம் வைத்துக்கொள். “நண்பா! சிறுவயது முதல் ஒன்றாக ஆடிப்பாடி விளையாடிய நானும் நீயும் விதிவசத்தால் பிரிந்திருக்க நேர்ந்தது. ஆம் துரோகிகள் சிலரின் வஞ்சனைக்கு உட்பட்டாய். கல்லூரி முதல் காலேஜ் வரையும் இணைந்த உள்ளங்களாள்ச் செல்வோம் என்று நான் கட்டின

மனக்கோட்டையைத் தகர்த்தெறிந்தாய். எனக்கு உலகத்திலே ஒரே யொரு நண்பன் அவனும் சிறந்தவன், உத்தமன் என்று எண்ணியெண்ணிச் சந்தோஷத்தால் இன்புற்ற என்னை, “வேண்டாம் உன் நட்பு” என்று கூறித் தள்ளிவிட்டாய். நானும் நண்பன் நல்லபடி திரும்புவான், என்னிடம் பழையபடி வந்து கதைப்பான் என்றெல்லாம் கனவு கண்டு கொண்டிருந்தேன். ஆனால் நீ உன் வைராக்கியத்தினால் அந்த ஆசையை நிராகரித்துவிட்டாய்.” “நண்பா இனிக் கனநேரம் இவ்வுலகில் என்னால் இருக்கமுடியாது, நான் வருகிறேன். கடைசியாக அக்குறளின்படி நல்ல வர்களிடம் சிநேகிதத்தை வைத்துக்கொள்” இவ்வாறு கூறியதும் சாய்ந்தது அவன் தலை.

“நண்பா! என் நண்பா! பொன்னை இழந்தேன், போற்றுதற்குரிய மாணிக்கத்தை இழந்தேன். உன்னைப் போன்றவர்களிடம் கோபம் கொண்டு நெஞ்சிலே விஷமும், உதட்டிலே அமிர்தமும் கொண்டுள்ள கயவர்களிடம் நட்புக்கொண்டேன். பொன்னான வாழ்நாட்களைத் தெரியாமல் கழித்துவிட்டேன். உன் நட்பு என்றும் போற்றுதற்குரியது. உன் பெற்றோர்கள் உன்னை எங்கே என்று கேட்டால் நான் என்ன செய்வது. அந்தக் காலன் என்னை எடுத்துக்கொண்டிருக்கலாமே. உன்னை இந்த நிலையில் காணவா என்னைக் கரைசேர்த்தாய்” என்று கதறியழுதான் சுகுமாரன்.

“என்ன! ஆழ்ந்த யோசனையில் இருக்கிறீர்கள் போலிருக்கிறது” என்று கேட்டுக்கொண்டே நுழைந்தான் அவர் மனைவி. அப்பொழுது தான் அவர் தன் நினைவிலிருந்து சுயநினைவிற்கு வந்தார். ஆம் அவர் தான், அக்குறளையும், சேகரனையும் மறப்பாரா? இல்லை மறப்பானா? நீங்களே பதில் கூறுங்கள்.

[இவை யாவும் கற்பனையே எவரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.]

N. தனபாக்கியம்,
U. P.

நம் தமிழன்னை மகிழ்வுறும் நாள் என்னுளோ?

நம் அன்னைமொழியாம் தமிழ்மொழி இவ்வுலகில் உள்ள செம்மை சான்ற தொன்மையான மொழிகளிலே முதன்மையானது. தமிழ் என்றால் இனிமை என்றுகூற எவரும் தயங்கமாட்டார். இதையே பண்டைய காலத்தில் சேக்கிழார் என்னும் செம்மல் “தமிழ்மருகம்” என்று தேனொழு கத் தீட்டியுள்ளார். “பாட்டுக்கு ஒரு புலவன் பாரதியடா” என்று புகழ் பெற்ற பைந்தமிழ்ச் செல்வனும் இதைத்தான் தித்திக்கும் வகையிலே, “யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி பேரால் இனிதாவது எங்கும் காணோம்” என்று பாடியுள்ளார். கல் தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத் தில் முன் தோன்றிய எம் முத்தமிழ் பாரெங்கும் பண் இசைத்துப் பவனி வந்தது என்பதை “சிங்களம், புட்பகம், சாவகம் ஆகிய தீவு பல வினும் சென்றேறி அங்கு, தங்கள் புலிக்கொடி, மீன்கொடியுமின்று சால்புறக்கண்டவர் தாய்நாடு” என்று அழகுறக் கூறினார்.

சேர, சோழ, பாண்டியர் என்னும் செந்தமிழ்ச் செல்வர்களால் சீரும் சிறப்புமுடன் சிங்காரப் பண் இசைத்தது எம் தமிழ்மொழி. இமயம் முதல் குமரிவரை—ஈழம் ஈறாக எங்கும் வெற்றிக்கொடி நாட்டி இன்புற் றது எம் தமிழ்மொழி. முச்சங்கத் தொட்டிலிலே வளர்ந்து மாறாத இளமையும்—சாவாத புதுமையும் பெற்றிலங்கும் பெருமைமிக்க மொழி யான எம் கன்னித் தமிழ்மொழி, சிந்தைக்கும் செவிக்கும் விருந்தளிக்கும் காப்பியங்களைக் கொண்டது என்பதை முத்தமிழ் காப்பியமாம் “சிலப்பதி காரமும்” மாட்சியுறு “மணிமேகலையும்” எமக்கு எடுத்தியம்புகின்றன. புறநானூற்றின் பெருமையை புவியோர்க்கு உணர்த்திய தமிழ்— ஒளவையை அவனிக்கு அறிமுகப்படுத்திய தமிழ்—பாரதியின் உள்ளத் திலே ஒலித்த தமிழ்—வள்ளுவர் வகுத்த வண்டமிழ்—பாரிலுள்ள எம் மொழிகளிலும் எவ்வகையிலும் ஏற்றமுடையது. இதை மேனாட்டு அறி ஞர்கள் பலரின் கூற்றிலிருந்து அறியலாம். தமிழ்மொழி இனப்பற்றை யும், ஒற்றுமை உணர்ச்சியையும், வீர எழுச்சியையும் ஒருங்கே அளிக் கும் என்பதை “செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே—இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதினிலே—எங்கள் தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே— ஒரு சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே,” என்ற பாரதியின் வாக்கால் உணர லாம். ஒழுக்கமென்னும் உயரிய குணத்தை உணர்த்துவது உயர்வுமிக்க தமிழ்மொழியே என்பதையே, போப் என்னும் பெரியார் “தமிழ் நாட்டார் எந்நாட்டினரிலும் நல்லொழுக்கம் மிக்கவர்களாய் விளங்குவதற்குக் கார ணம் நாலடி—நானாறும், திருக்குறளும்” என்று கூறியிருப்பதிலிருந்து தெரியவருகிறது. இவ்விரண்டு நூலும் இன்தமிழில் இசைக்கப்பட்டு இம் மொழியைப் பெருமையுறச் செய்துள்ளன. தமிழின் மாண்பை உணர்த் துவற்குத் திருக்குறளும் கம்பராமாயணமுமே போதுமானது.

வரகுணபாண்டியன் சபையிலே — பாணபத்திரன் மூலம் பள்ளுப் பாடியது தமிழ்! குலோத்துங்கன் கொலுவிலே — கம்பர் உருவிலே களி நடம் புரிந்தது தமிழ்! கனகர் — விசயர் தலையிலே கல்லேற்றியது தமிழ்! நீதி தவறிய பாண்டியனுக்கு நீதி புகட்டியது தமிழ்! கற்புக்கரசி கண்ணியை மக்கள் உள்ளத்தில் மங்காத இடத்தில் அமர்த்தியதும் எம் மாண்புமிக்க மதுரத் தமிழ்மொழியே.

ஆனால் இவ்வாறு பண்டுதொட்டுப் பாரில் நிகரில்லாச் சிறப்புற்று விளங்கிய தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழியும், நம் இனமாம் தமிழ் இனமும் இவ்விலங்கையில் ஒதுக்கப்பட்டு, ஒழிக்கப்பட்டு, புதைக்கக் குழியும் தோண்டப்படுகின்றது. மொழிக்கு எப்போது அழிவு உண்டோ அப்போதே அந்த இனத்திற்கும் அழிவு உண்டு. எனவே நம்முதாதையர்களால் போற்றப்பட்ட தமிழ்மொழி, மூவேந்தர்களால் அரசுக்கட்டேற்றப்பட்ட தமிழ்மொழி முச்சங்கங்களால் போற்றி வளர்க்கப்பட்ட தமிழ்மொழி அழியாது இருக்க உரிய வழி என்னவென்பதை ஆராய்தல் ஒவ்வொரு தமிழ் மகட்கும் உரிய கடமையாகும்.

எமது தமிழ்மக்களின் பெரும் பண்பு பெரியார்களைப் போற்றுகல். நாம் திருவள்ளுவர், நாவலர் முதலிய பெரியோர்களின் திருநாட்களைக் கொண்டாடி அவர்களின் புகழை யாவார்க்கும் விளங்க எடுத்துரைக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு தமிழனும் தமிழ் நூல்களை விரும்பிக் கற்பதோடு, பிறர்க்கும் அதன் சுவையங்களைச் சொல்லி அவர்களையும் அவற்றை விரும்பிக் கற்கத் தூண்டவேண்டும். இன்று எத்தனையோ பிரயோசனமற்ற புத்தகங்கள் நம் நாட்டில் மலிந்துள்ளன. அவற்றைத் தடைசெய்து தமிழின் புகழையும், தொன்மையையும் பரப்பக்கூடிய சிறந்த புத்தகங்களை வெளியிட வேண்டும். படித்தறியாப் பாமரமக்களுக்கும் கல்வியறிவு புகட்டி அவர்களையும் இந்தநூல்களைப் படிக்கச் செய்ய வேண்டும். பொருள்களை ஏற்று மதி செய்து வியாபாரம் செய்வதுபோல தமிழ்க் கருத்துச் செல்வங்களைப் பிற இடங்களுக்குப் பரப்பிப் புகழைப் பெறவேண்டும். மலையாளம் பிற நூல்களை உடனுக்குடன் மொழிபெயர்த்துக் கதையாக்கியதுபோல நாமும் நமது மொழியையும் வளம்பெறச் செய்யவேண்டும். இதையே பாரதியார் “பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாஸ்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்” என்று அழகுறக் கூறியுள்ளார். தமிழகத்துக்குரிய சிற்பம், ஓவியம், சித்திரம் முதலியவற்றைப்பற்றி ஆராய்ச்சி நூல்கள் காலத்துக் கேற்ற கருத்துகளுடன் வெளிவரல் வேண்டும். விஞ்ஞானம், வைத்திய சாஸ்திரம், தாவரசாஸ்திரம், மிருக சாஸ்திரம் முதலிய நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து யாவரும் பயனடையச் செய்யவேண்டும். ஆசிரியர்கள் தமிழைப் படிப்பிப்பது மட்டும் போதாது; மாணவர்களுக்குத் தமிழறிவையும் தமிழார்வத்தையும் ஊட்டவேண்டும். தமிழை வளர்ப்பதற்கு

ஏற்பட்ட கழகங்கள் யாவும் ஒற்றுமையாகப் பழைய நூல்களையும் ஏடுகளையும் ஆராய்ந்து அவற்றை வெளியிட்டு, அந்நூல்கள் வெளிவரச் செய்ய வேண்டும். இன்னும் எவ்வளவோ வழிகளில் தமிழை வளர்க்கலாம்.

இன்று தமிழுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இன்னலைப் போக்குவதற்கு அதனைச் சுட்டிக் காட்டினால் மாத்திரம் போதாது; அதனை நீக்கக் கூடிய அறிவை மக்களிடம் செலுத்திச் செயலளவில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். பிற மொழி மக்களிடம் அவர்கள் உள்ளத்தைத் தொட அவர்கள் மொழியிலேயே நியாயத்தை எடுத்துக் கூறவேண்டும். “தமிழைப் பழித்தவளை என் தாய் தந்தாலும் விடேன்” என்று வீரக்கோஷமிட்டார் பாரதியார். இவ் வீர உணர்ச்சி ஒவ்வொருவரிடமும் இருந்தால் நிச்சயம் தமிழ் உலகெங்கும் வளரும்.

உலகெங்கும் வளரும் தமிழ் இலங்கையிலும் வளருமல்லவா? ஆகையினால் தமிழன் இலங்கையில் தன்மானமுடன் தலை நிமிர்ந்து வாழ வேண்டுமானால் தமிழ் வளரவேண்டும். தமிழ் சம உரிமை பெறவேண்டுமானால் தமிழர்கள் ஒன்றுபட்டு உழைக்கவேண்டும். கங்கையைக் கொண்ட தமிழன், கடாரத்தை வென்ற தமிழன் வாழ உரிமை இல்லாமல் செத்து மாள்வதா? பாரில் பெருமையுடன் வாழ்ந்த தமிழன் இருக்க இடம் இல்லாமையால் அனாதையாக வாழ்வதா?

ஆகவே தமிழர்கள் ஒன்றுபட்டு உழைத்தால், தமிழை வளர்த்தால், எம் கன்னித் தமிழ் வாழும்; வளரும்; இன்பம் நல்கும் எம் தமிழ் அன்னையும் மகிழ்வாள் எம் தமிழ் அன்னை மகிழ்வுறும் நாள் என்னுளோ?

தவமணிதேவி வினாயகத்தம்பி,
Prep. G. C. E., A I. (Arts)

திருவள்ளுவர் காலம் யாது?

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” எனப் பாரதியார் வெற்றிமுரசு கொட்டியது உண்மையன்றி வெறும் புகழ்ச்சி அல்ல. உலகத்து உயிர்கள் எல்லாம் தத்தம் மொழியில் உண்டியிர்க்கும் திருக்குறளானது எப்பொழுது பிறந்தது அதன் காலம் யாது? ஆசிரியர் காலம் யாது? என்பன பற்றிய விபரங்களைத் தக்க சான்றுகளுடன் முன்பின் முரணின்றிப் பேராசிரியர்கள் ராவ்சாகிப் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை, நாவலர் திரு. ச. சோமசுந்தர பாரதியார் ஆகியோரின் கருத்துக்களையும் ஈண்டு எடுத்துக்காட்டி ஓரளவு குறிப்பிட்டவர் உயர்திரு டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கமூர் அவர்களே.

புறநானூறு முதலிய எட்டுத் தொகை நூல்களும், பத்துப் பாடும், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலிய காவிய நூல்களும் “சங்க நூல்கள்” என ஒரு சாரார் கூறுவர். சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆகிய இரண்டும் சங்க காலமாகிய கி. பி. முதலிரண்டு நூற்றாண்டுகளையும் அடுத்துச் செய்த “சங்கம் மருவிய நூல்கள்” என்று பிறிதொருசார் ஆராய்ச்சியாள அறிஞர் கூறுவர்.

சுமார் கி. பி. 300-ல் தொண்டை நாட்டைக் கைப்பற்றி ஆளத் தொடங்கிய பல்லவர் அடிக்கடி சேர, சோழ, பாண்டியரோடு போரிட்டனர் என்பது வரலாற்று வல்லுநர் கண்டதொரு உண்மையாகும். இங்ஙனம் பல நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழகத்திலிருந்த பல்லவரைப்பற்றி மேற்சொன்ன நூல்கள் ஒன்றிலும் காணப்படவில்லை. சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகலையும் காஞ்சி நாட்டைப் பற்றிக் குறித்ததாயினும் பல்லவருள் ஒருவரைப் பற்றியேனும் குறிப்பிடாதது ஒன்றே இக்காவியங்கள் பல்லவ அரசர்க்கு முற்பட்டவை என்பதற்குச் சாலச் சிறந்த சான்றாகும்.

கி. பி. 300 முதல் 550 வரையும் உள்ள காலம், சங்க காலத்திற் குப் பிறகு ஏற்பட்ட இருண்ட காலமாகும். இக்காலத்தில் களப்பிரர் என்பவரே தமிழகத்தை ஆண்டனர். இவர்களின் ஆட்சி வடக்கே சிம்ம விஷ்ணு பல்லவனாலும் தெற்கே கடுங்கோன் என்ற பாண்டியனாலும் கி. பி. 6-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தொலைக்கப்பட்டு வடக்கே பல்லவ ராட்சியும், தெற்கே பாண்டியராட்சியும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இங்ஙனம் கி. பி. 300-க்குப் பிறகு தமிழகத்தில் நுழைந்து ஆதிக்கம் கொண்ட பல்லவரைப் பற்றியோ களப்பிரரைப் பற்றியோ, மேற்சொன்ன நூல்களு ளொன்றும் குறிப்பிடாமையால் அவை யாவும் கி. பி. 300-க்கு முற்பட் டன என்பது தெளிவு.

மேற்கூறிய சங்க நூல்களிலும் காலத்தாற் பிற்பட்டவை சிலப்பதி காரமும் மணிமேகலையுமேயாகையால் இவ்வி ரண்டும் சங்க காலத்தின் இறுதிப் பகுதியிற் செய்யப்பட்டவை எனக் கருதுதல் பொருந்தும். இவற்றுள் மணிமேகலையில் சாத்தனரால்

“தேய்வம் தோழாஅள் கோழுந் தோழுதேழுவாள்

பெய்யெனப் பெய்யும் மழை”

என்னும் வள்ளுவன் வாய்மொழி அப்படியே எடுத்தாளப்பட்டது. ஆகவே திருக்குறள் சாத்தனர் போன்ற அறிஞர்கள் படித்தறியத்தக்க நிலையி லிருந்தது என்பது தெட்டத் தெளிவு.

சிலப்பதிகாரத்திலும் பல இடங்களிற் திருக்குறட் சொற்களும், தொடர்களும், கருத்துக்களும் பயின்று வருகின்றன. இங்ஙனமே சங்க

காலத்திற்குப் பிற்பட்ட பெருங்கதை, சைவத்திருமுறைகள், முதலிய அனைத்திலும் குறட்பாக்களும் அவற்றின் தொடர்களும் அதிகமாக எடுத்துக் கையாளப்பட்டது. இவை அனைத்தையும் நோக்குங்கால் இன்றுள்ள சங்க நூற்பாடல்கள் முதல் பின்னால்கள் அனைத்திற்குமே, தெய்வ நூலாகிய திருக்குறள் போற்றத்தக்கதோர் அறநூலாக விளங்கியது என்பது 'உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி.'

திருவள்ளுவர் காலத்தை நோக்குமிடத்துப் பலர் இன்றுள்ள சங்கப் பாடல்களில் பல ஏறத்தாழக் கி. பி. முதலிரண்டு நூற்றாண்டுகளைச் சார்ந்தவை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளார். மேற்கூறியவற்றை நோக்கவே, திருவள்ளுவர் காலம் இம்முதலிரண்டு நூற்றாண்டுகட்கு முற்பட்டது என்பது தேட்டத்தேளிவு.

ககந்தன் என்னும் பழைய சோழ அரசன் காலத்திலேயே திருக்குறள் அறிவைப் பொது மக்களிடத்து 2-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சாத்தனரின் 'சதுக்கப் பூதம்' எதிர்பார்த்தது எனின் திருக்குறள் ககந்தனுக்கு முற்பட்டது, என்பது வெள்ளிடைமலை. திருக்குறளைப் பாராட்டிச் சங்கப் புலவர்கள் பாடியனவாகக் கருதப்படும் "திருவள்ளுவ மாலை"யிற் காணப்படும் பழம் புலவர்க்குத் தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவனார் சமகாலத்தவர் என்று கொள்ளுதலினும், முற்பட்டவராகக் கொள்ளுதலே சாஸ்புடைத்தாம்.

திருக்குறள் இன்றுள்ள சங்கப் பாக்கட்கு முற்பட்டதாயின் அதன் மூல நூல்களெவை? என்பது அடுத்த கேள்வி. இதற்குமுன் காலத்ததாகிய தொல்காப்பியத்தை ஆராய்ந்த அறிஞர் பலர், பரணர், கபிலர் முதலியோருக்குப் பிற்பட்டவர் தொல்காப்பியரெனின் அவர் தம் பாடல்கட்கு முரணாக விதிகள் செய்திரார் எனச் செப்புகின்றனர். சொற்களுக்கும் சொற்றொடர்க்கும் சிறந்த இலக்கண மாறுதல் இருத்தல் ஒன்றே தொல்காப்பியர் கடைச்சங்கப் புலவராகிய பாணர் முதலியோருக்குப் பன்னூற்றாண்டுகட்கு முற்பட்டவர் என்கூற இடந்தருகின்றது.

இலக்கியத்திலிருந்து எடுபடுவது இலக்கணமாகையால், தொல்காப்பியத்துக்கு முற்பட்ட இலக்கண நூல்களுக்குக் கருவூலங்களாகப் பல இலக்கிய நூல்கள் இருந்திருக்கவேண்டும். அவற்றுட் சிலவே இறையனார் களவியலுரை முதலியவற்றிற் பெயரளவிற சுட்டப்படும் அப்பழைய இலக்கிய நூல்களே அறம், பொருள், இன்பம் பற்றிய குறிப்புகளைத் திருக்குறளுக்கு உதவியிருக்கலாம்.

ஆகவே, இதுகாறும் கூறப்பட்ட உண்மைகளால், தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்பே திருக்குறள் எழுந்தது என்பதும், தொல்காப்பியனார் காலம் ஏறத்தாழக் கி. மு. 300-க்குப் பிற்பட்டது என்பதும் கி. பி. 2-ம்

நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்தனவாகக் கருதப்படும் சிலப்பதிகாரமும் மணி
மேகலையும், குறட்பாக்கள் பலவற்றைக் கொண்டிருப்பதால் திருக்குறட்டுப்
பிற்பட்டது என்பதும் தெளியலாம். அங்ஙனம் தெளியுங்கால், வேறு
தக்க சான்றுகள் கிடைக்கும் வரை திருவள்ளுவர் காலம் ஏறக்குறைய
கி. மு. 1 முதல் 300-க்கு உட்பட்டது எனக்கோடலே அமைவுடைத்தாம்.

இ. கமலாம்பிகை.

பி. யூ. பி.

தமிழ் அன்னையின் ஆவல்

1. முடிவில்லாப் பெருமைகளை எனக்களித்த மக்காள் !
முடிகவிழ வீழுமன்னை நீவிரும்மா ணீரோ?
கொடிகொண்டே அன்னையெனைப் போற்றிய கண்மணிகாள்!
படிப்படியாய் மடியுமெனைப் பார்த்து மகிழ்வீரா?
2. சங்கங்கள் கொண்டு முன்னாள் வளர்த்திட்டார் புலவோர்
எங்கனுமே எந்தன்புகழ் பரப்பிவைத்தார் மன்னர்
பொங்கிளமும் ஆசையுடன் எனைப்பலரும் கற்றார்
சிங்கம்நிகர் நீவிர் இன்று சரணமடைவதுமேன்?
3. மறையோர்க ளும்புகழ்ந்த மரதுநல்லாள் அன்று
மரணமதின் மடிநோக்கிச் செல்லுகின்றேன் இன்று
அருமையுடன் பெற்றெடுத்த அன்புத்தமிழ் மக்காள்
ஒருமனதோ டென்றுமெனைக் காத்திடவே வாரீர்!
4. தமிழர்கள்நா மெனக்கூறத் தயங்குகின்ற பேரைத்
தன்மான முறச்செய்து தனிப்பெருமை யுரைப்பீர்
தனியரசு புரிந்திடவே தமிழ்மாது என்னைத்
தரணியெலாம் முழக்கிமனம் மகிழ்ச்சியுறச் செய்வீர்!

செவ்வி அன்னலக்ஷ்மி இராசையா,

G. C. E. Advanced Level.

SCHOOL ACTIVITIES

GAMES REPORT 1958.

I am happy to present the Games Report for the Year with pride and pleasure. Throughout the year there prevailed much competitive enthusiasm among the members of the various Houses. During the year under review all the Houses lived up to the traditions of the College by maintaining the wonted standard of efficiency and the true spirit of sportmanship.

We have on our credit side this year a good record of achievements. In the first place we remain for five years in succession the unbeaten Champions in the Junior Physical Training Competitions of the Province. In the Jaffna Circuit Net-ball Matches, we were the runners-up for the Championship.

Special mention must be made of our Physical Instructress, Mrs. P. Karthigesu. She has anywhere and everywhere attended to all the details in order to achieve the peak of success.

I also thank the Games Secretaries for having guided and helped the students to achieve a true Sportsman Spirit. My grateful thanks to our Principal for the ready patronage she has bestowed. I hope our Sports in the subsequent years would prove to be equally successful.

T. SIRNAMALAR,
Secretary.

THE GIRL GUIDE REPORT, 1958.

I have great pleasure in submitting the Report for the year 1958. It has been a very successful year. Every member displayed great enthusiasm and new Guides were enrolled. We are forty in number, divided into five patrols namely Sunflower, Rose, Shoeflower, Daisy and Lotus.

Thirty of us have passed the Second Class Test and many of them have obtained Proficiency Badges in Cooking, Needlewoman, Athletic, Artist, Hostess and Child Nursing. Twelve of our Guides were successful in the First Class Test.

We meet every Wednesday and the meetings are looked forward with enthusiasm by our Guides. It was fun and work through games which all enjoyed. Very often entertainments put us to a Test.

This year is a memorable year as Lady Baden Powel our Chief Guide visited us. We are indeed proud to have had the privilege of seeing her.

Our success is due to the encouragement and support given us by our Principal who was herself a Guide. We thank her very much indeed. We also thank Mrs. Rasanayham, Secretary of the N. P. Local Association for her valuable guidance and advice.

Our Guides, bear always in mind the Guide Motto, 'Be Prepared' and are ever ready to render service. We hope to live up to this ideal throughout our life and grow from strength to strength.

S. ESWARA DEVI,
Secretary.

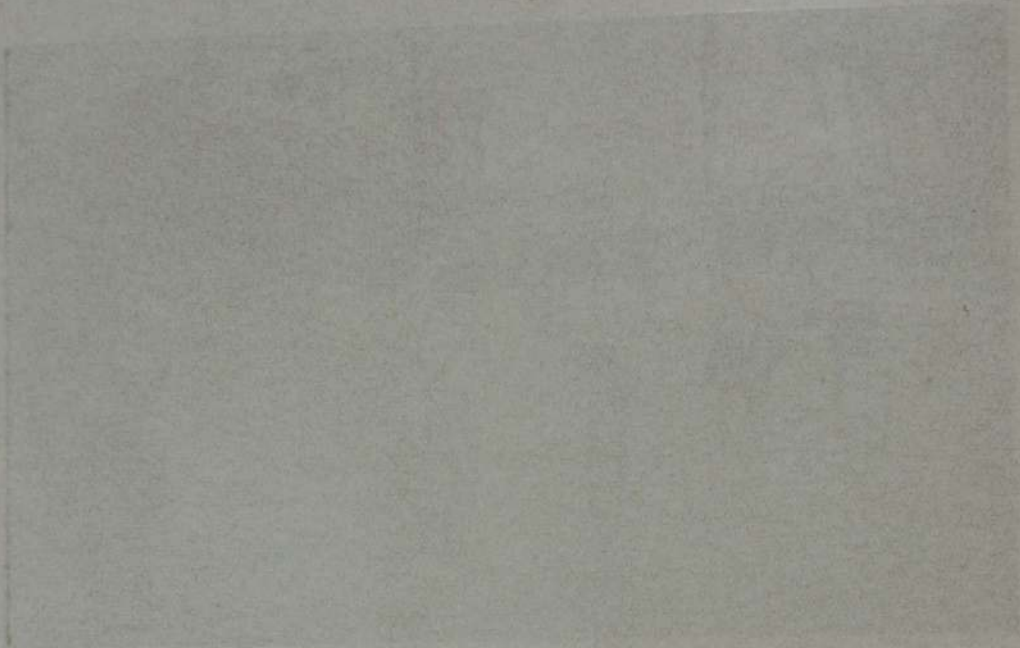

BLOW, BLOW TILL IT BURSTS

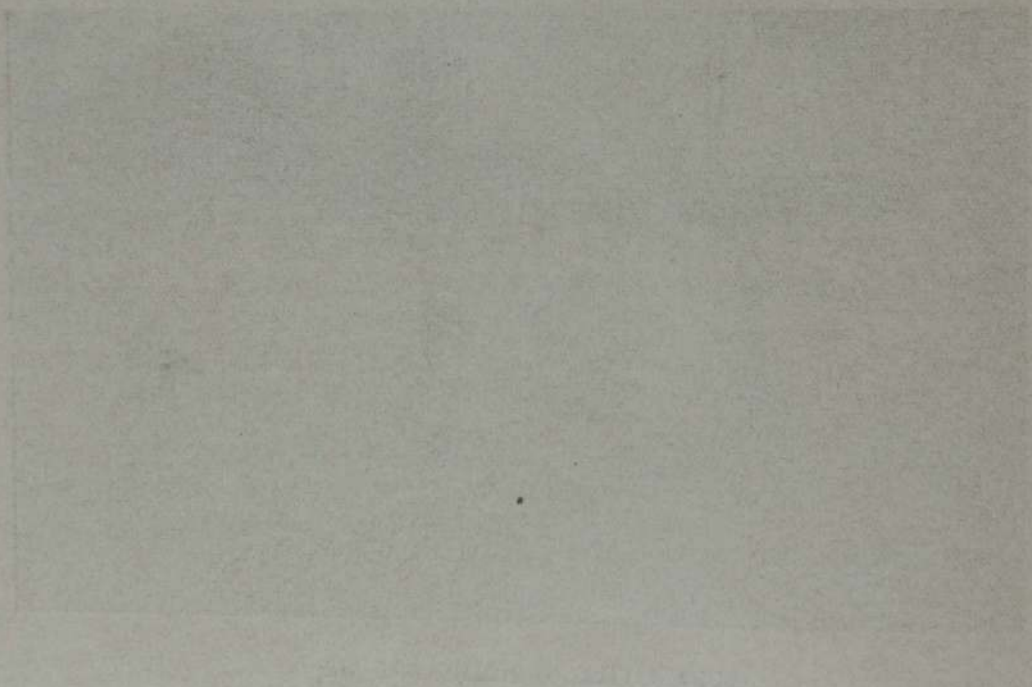

BUSY LITTLE GRINDERS ARE WE

சிவசுந்தரி கவிதைகள்

HOUSE REPORTS 1958

ARUNTHATHI HOUSE.

The year under review has not been very successful for "Arunthathies". I am very sorry to report that we did not have our Annual Sports Meet owing to the declaration of Emergency due to communal disturbances in the country.

But I am very proud to mention that most of our members took part in the Inter School Physical Competition and the Net Ball Matches. In the Badminton Match which was held last term we got the third place.

In the dramatic competition which was held on the "Sivarathiri day", we won an individual place. On the academic side one of our Greens Miss S. Lawton secured a seat in the Ceylon University.

My sincere thanks are due to our House Mistress for the ardent support and also for all the other teachers and the members of the house for their enthusiastic co-operation and support in all activities of the House.

RAMUPPILLAI KAMALAMBIKAI,
House Captain

DAMAYANTHI HOUSE

I present the report of Damayanthi House for the year 1958, both with pride and disappointment.

I am glad to say that the Damayanthies are quite keen towards Games this year. They took part in the Drill Competitions and Net-ball Matches held with various Colleges within the Peninsula. Furthermore we took active part in many of the Hostel activities.

I am also very glad to mention that Miss Thamboe one of our House Committee Members got married to Mr. Somasundaram of the Tutorial Staff of Union College, Tellippalai. I wish them both happiness, good health and prosperity.

My report will not be complete unless I thank the House Mistress who has been a source of inspiration and encouragement in all our activities. Also I take this opportunity to thank the members of our committee and the Damayanthies for their whole-hearted co-operation.

SIVANAYAGI PCNNNUDURAY,
House Captain.

JANAKI HOUSE

The period under review has been a fairly satisfactory one for the Janakies. I would like to state that all our efforts in the course of this year have been crowned with success. Even though we were unable to have the Sports Meet this year, yet our members were very enthusiastic. In the Badminton Matches we were able to win the first place and I heartily thank the members for their whole hearted co-operation. Further a good number of our members took part in the Net Ball Matches.

The Sivarathiri Play has been held, and I am very proud to say that the Janakies won the championship.

My report will not be complete unless I extend my sincere thanks to our House Mistress, Mrs. S. Selvaratnam. She has been the source of inspiration and encouragement in all our endeavours. Also I take the opportunity to thank all the other teachers and the members of the House for their ready co-operation in all the House Activities.

SIVAYOGAM PERAMPALAM,
House Captain.

KANNAKI HOUSE

The year under review has not been a successful one for the Kannakies. This time, we are very unfortunate for we were unable to celebrate the Annual Sports Meet. I am proud to mention that most of our members took part in the Inter School P. T. Competition and in the Inter School Circuit Net-ball Matches. I thank the players for their best performance. A Badminton Match has been held and I congratulate the Janakies for winning the championship.

Sivarathiri Play was staged by all Houses and I feel very proud to mention that the best two individual prizes were awarded to the Kannakies. I congratulate R. Than-
geswary and V. Sarojini the winners. Miss Nithiyalaxmy Nadarajah our former captain, has left us to join the Ceylon University. We wish her all success in her future career.

SORNAMALAR THAMBAPILLAI

"YAMA" WINS IN FANCY DRESS CONTEST

THE VISITORS' RACE

LEELAWATHI HOUSE

In writing the Report for this year I feel sorry to record that the Sports Meet was not held this year due to the communal disturbances in the Island. But I am proud to say that in the few activities we had for the year 1958, we have met with great success and we attribute it to the keenness and co-operation among the Leelawathies.

In the Inter-House Badminton Match held during the year we won the second place. I offer my heartiest congratulations to the players. We hope we will do better next year. I am glad to mention that we fared well in the competitions held among the Hostelites. We came second in the Inter-House Dramatic Competition held on the Sivarathiri day. I express my thanks to all the Leelawathies who have given me their full support in this Competition.

Our examination results were fairly good. We extend our heartiest congratulations to Saraswathi Sangarapillai who secured direct admission to the Ceylon University. We wish her all success in her future career.

Our former House-Mistress Mrs. Pararajasingham has to leave us to shine in another sphere as Secretary of Sports. We wish her all success and good health.

I extend my sincere thanks to all the Leelawathies who have given me their whole hearted support and co-operation in the activities of our House.

S. SIVANESWARI,
House Captain.

SHAKUNTALA HOUSE

The period under review is not a successful one. No doubt we were the Champions in the field of Sports last year and this inspired us to try our best to crown ourselves with success this year too. Unfortunately the declaration of the State of Emergency due to the communal riots has retarded our activities.

We are proud to remark that two members of our house Manohari S. and Sivakirupai A. got direct admission to the Ceylon University. We wish them both success.

My Report would be an incomplete one if I did not mention the fact that one of our members Sarojini Thamootheram was selected as a player in all Jaffna Net-ball Team. Our congratulations to her. We are also very proud that four Shakuntalas were selected as players for our College Net-ball Team—Nagapooshani V., Anandadevi S., Ratnamalar T., Thavamani P.

In conclusion I wish to thank all Shakuntalas for their ready co-operation they rendered. I also hope that every member of our House will do her best to keep our Flag flying next Sports Meet also.

SHAKUNTALA THAMOTHERAM,
Captain.

THE SCIENCE ASSOCIATION REPORT FOR THE YEAR 1958

The year 1958 has been a memorable one due to the fact that the members showed keen enthusiasm and effort in organising the varied activities of the Association. The enterprise shown by the members contributed greatly towards the life of the school in general.

Excursions formed an important part of the Association. Our first visit was to the Thelohatty Farm. Rev. Brother in charge took us round and showed us their beautiful flower and vegetable gardens. Here we collected many rare specimens. The additional activities as rearing Pet birds, Dairy keeping, Bee keeping, Preparation of Cordials Pickles, Jams and Fruit preserves interested every one of us. Our second visit was to the Cement Factory where we gazed in wonderment at the awe inspiring structures, the Kiln, the grinders, the coolers and the packing nuts. What a contrast to our small apparatus that we meet daily in our Labs. We visited also the Power Station where the A. C. and D. C. Dynamos greeted us with a continuous roar of the engines. This had stirred in us a desire to learn about motors to be used as a labour saving device in the kitchen. Another visit that benefitted us most is the visit we made to the Jaffna College Science Exhibition. This kindled in us a desire to do something of our own and resulted in successful the Science Exhibition that we had during the Navarathiri Puja days. One of the exhibits in the Biology Section that excited everyone the scientist and the artist is the "Vegetable Lady." The Ecology Section of the Biology exhibits attracted huge crowds. In the natural artistic hanging flower pots with the various buds of flowers reminded us of the hanging gardens of Babylon and the fairy land of Oberon and Titania. The exhibit orders section in the Physics Section that attracted the visitors most is the exhibit of Doll's House wired by our students by the current from the mains through a small transformer. I wonder why some of our girls cannot take to wiring houses to please the feminine artistic taste of the bansinfe. Again in the Chemistry Lab the "Chemical Sunset," the Volcano, the fire-spitting Snake attracted the old and young. The manufacture of alcohol and soap made many visitors to think of industrial openings in Ceylon. The preparation of hydrogen and filling balloons with it and letting them go high in the sky were hailed by the kids. How many little ones would have dreamed of going up in these balloons to the Moon.

In addition we had many science meetings in the third term of this year where we had discussed on Sputniks and the missile rockets. The thought provoking articles in Tamil by Dr. Prof. Eliezer read in our science meetings were greatly appreciated by all. The practical aspects of the projector and the Microplians was given by Mr. Sri Ranganathan.

We learnt more in a short time in this *incramped* atmosphere with great *mullengners* and enthusiasm than in a class room.

All these events of the year made us very happy and enthusiastic over activities. Our thanks are due to the Science advisory Staff and all the office bearers who made this year an eventful one.

C. RATNAMBAL,
Secretary.

BIOLOGY EXHIBITION

BOTANY EXHIBITION

HISTORY ASSOCIATION, 1958

It gives me great pleasure to submit the Annual Report of our History Association. It is with great pride we review the efficient and useful work done by the Association. We started the year enthusiastically under the able guidance of our Chief Staff Adviser Mrs. R. Arunachalam.

As usual, we elected the office bearers at the first meeting. Hence forward we held regular meetings every fortnight. We have covered a wide range in our programme for the meetings. We had interesting and lively debates and speeches. A special mention should be made of the debate we had with the Advanced Level students, on the subject "Did the Bandaranaike — Chelvanayagam Pact preserve the dignity of the Tamils," We were glad to note the spirit of democracy in operation when votes were taken. I render my whole-hearted thanks to the Advanced Level students for having kindly accepted our invitation and made the debate a success.

During the Second Term our Association did not meet for a long time due to the inconvenience caused by the State of Emergency, and for the first meeting we arranged prepared speeches. The speakers with one accord chose the communal problem as their subject. However they took different aspects of the communal trouble. The speakers took a realistic view of the grave situation.

INDRANEE CHINNIAH,
Secretary

GEOGRAPHY ASSOCIATION, 1958

It is with great pleasure that I submit the report of the year under review as it has been a very successful one for the Association. The success is evidenced by the enthusiasm shown by members of the Association.

The meetings were profitably made with speeches, debates and sketch map drawing. Lively debates were held during the year on subjects like, "which is more important An agricultural or Industrial country?" both in English and Tamil media.

A film on 'Malaya' was shown under the auspices of the Geography Association. Some of the Senior Students went on an Excursion to Paranthan Chemical Factory. This trip created great enthusiasm in the students and was of great value to us.

Dr. Kularatnam, Professor of Geography of the Ceylon University delivered a very valuable and interesting speech this year on the "Influence of Geographic Conditions on the Prosperity of Ceylon." He was highly impressed by our sketches and models in our Geography Department, and the activities of our Geography Association. We are grateful to him, for having given us the privilege of hearing him.

K. SAROJADEVI,
Secretary.

H. S. C. UNION

We are glad to present to our readers a record of the work of the H. S. C. Union on the successful completion of this year. Though our Association is in its infancy, yet it is with pride that we review the useful work done by the Union.

We have covered a wide range in our programme for the meetings. The most outstanding event of our Union was Miss. M. Thambiah's lively speech, delivered on the topic "My Russian Experiences." We are thankful to Miss. M. Thambiah for having enlightened us on Russia. Special mention should be made of the debate, we had among our members on the subject "Women should take part in Politics and Social Life". Prepared speeches, impromptu speeches, oratorical contests and dramatisation too formed part of our programme for this year.

One of the special achievements of our Association is the publication of a bilingual magazine "Crescent Moon" with its various sections to cater to the interests of all Students. Its success is due to the untiring interest and enthusiasm shown by the Board of Editors of both English and Tamil Sections. We cannot omit to thank our Principal for having consented kindly to patronise our journal.

I wish to thank Miss. M. Thambipillai who has readily helped us in planning the meetings and the timely advice and whole hearted support she gave us. I also thank the office-bearers and the members of the Union for the ready co-operation in making the activities of the Union a success. On behalf of the members of the Union I offer my sincere thanks to our Principal for help she rendered to us.

May God shower His blessings for the growth of this Union!

SIVANESWARI SUNDRAMPILLAI,
Secretary.

"CHEMISTS" MAKING EXPERIMENTS

GYPSY DANCE

RAMANATHAN COLLEGE CO-OPERATIVE SUPPLY SOCIETY

The Share holders of the Society will be happy to know that the Society had to its credit at the end of the year ending 3-7-58 — Rs. 5662/15. The Statement of Accounts and the Inspector's Audit Report given below show the progress made by the Society during the year July 1957 — June 1958.

Cash a/c 18-7-57 — 3-7-58.

To Cash Balance	140 48	By Cash Balance	838 50
„ Bank Balance	3859 27	„ Bank Balance	4811 65
„ Bank Dividend	6 00	„ Purchases	8738 13
„ Sales	10247 11	„ Lanka Book Depot	1041 48
„ Esmaljees	4696 61	„ Salaries	455 00
„ Lanka Book Depot	1041 48	„ Sundries	256 00
„ Security	90 00	„ Miscellaneous Expenses	8 33
„ Bastiampillai & Sons	439 52	„ Bastiampillai & Sons	439 52
„ Commercial Press	81 00	„ Vivekananda Press	1399 82
„ Vivekananda Press	1507 42	„ Esmaljees	4118 69
	<u>22108 89</u>	„ Bank Commission	1 77
			<u>22108 89</u>

Up-to-date Cash a/c 4-7-57 — 9-7-58.

To Cash Balance	838 50	By Cash Balance	343 31
„ Bank Balance	4811 65	„ Bank Balance	4811 65
„ Sales	49 21	„ Refund of Advances	544 40
	<u>5699 36</u>		<u>5699 36</u>

Bank Reconciliation Statement 3-7-58.

Balance as per Cash Book	<u>4811 65</u>	Balance as per Bank Book	<u>4811 65</u>
	<u>4811 65</u>		<u>4811 65</u>

Trading a/c 18-7-57 — 3-7-58.

To Opening Stock	2044 12	By Sales	10247 11
„ Purchases	8738 13	„ Stock	2219 58½
„ Gross Profits	1462 49½	„	221 95
	<u>12244 74½</u>		<u>12244 74½</u>

Profit and Loss a/c 18-7-56 — 3-7-58.

To Salaries	455 00	By Gross Profits	1462 49½
„ Bank Commission	1 77	„ Bank Dividend	6 00
„ Micellaneous Expenses	8 33		
„ Depreciation of Furniture	141 75		
„ Net Profits	861 64½		
	<u>1468 49½</u>		<u>1468 49½</u>

Profits Appropriation a/c 3-7-58.

To Reserve Fund	215 40	By Profits last year	3951 67
„ Co-operative Fund	5 00	„ Profits this year	861 64½
„ Balance Profits	4592 91½		
	<u>4813 31½</u>		<u>4813 31½</u>

Balance Sheet 3-7-58.

577 00 Shares	577 00	446 21 Furniture	560 46
1293 94 Reserve Fund	1509 34	100 00 J. C. P. B. Share	100 00
171 55 Building Donation	171 55	10 00 Printing Socy. Share	10 00
327 50 Members Deposit	327 50	2 00 N. D. C. F. Share	2 00
394 55 Advance Esmaljee	972 07	2044 12 Stock	1997 63½
5 00 Co-operative Fund	10 00	119 13 Suspense a/c	119 13
3951 67 Profits	4592 91½	3859 27 Bank Balance	4811 65
Commercial Press	81 00	140 48 Cash Balance	838 50
Vivekananda Press	107 60		
Suspense	40		
Secur. Sales Manager	90 00		
<u>6721 21</u>	<u>8439 36½</u>	<u>6721 21</u>	<u>8439 37½</u>

From the Auditor's Report :

GENERAL

“This Society had worked successfully in the past and should do well in the future too. I am made to understand that books purchased in the past for a sum of nearly Rs, 1500/- is unsaleable at the moment, but even then it is wise enough to preserve these carefully, for better times to come, for neglect of this may affect the Society badly.

The Management of this Society had now passed on to a new Committee, which is functioning as from the 16th July 1957, and with a set of Office-bearers who are quite new to the task, and who with a little departmental guidance and assistance would be able to master the situation within a short period.

The past Committee though they have not ventured in any new schemes, have carried on the working of the Society successfully, and I am sure that will the present set up, the Society would progress tremendously if the proposals as suggested to me by the President materialise i. e. the extension of the business of this Society in running a Welfare Work Club, Canteen and the like.

The general working of the Society had been satisfactory during the period of Audit under Review. The supervision of the Society had been keen which is appreciated."

The President and the Committee of the Society place on record their appreciation and thanks to Mr. Philip J. C. Canagasingham, Auditor and Inspector of Co-operative Societies for the valuable suggestions and guidance given to them in the management of the affairs of the Society successfully.

S. APPADURAI,
Secretary, 1957/58.

THE R. C. CO-OPERATIVE SCHOOL SUPPLY SOCIETY

OFFICE-BEARERS 1957-58.

<i>President :—</i>	The Principal ex-officio
<i>Hony. Secretary :—</i>	Mrs. S. Appadurai
<i>Treasurer :—</i>	Miss. M. Thambippillai
<i>Vice-President :—</i>	(Student) T. Sornamalar
<i>Committee Members :—</i>	S. Mangayathkarasi
	S. Sivaneswary
	K. Vasanthadevi
	S. Vimaladevi
	A. Vasanthamalar
	C. Sarathadevi

OFFICE-BEARERS 1958-59.

<i>President :—</i>	The Principal ex-officio
<i>Hony. Secretary :—</i>	Miss. S. Sinnaturai
<i>Treasurer :—</i>	Miss. L. Kumaraswamy
<i>Vice-President :—</i>	(Student) V. Shanthanayaki
<i>Committee Members :—</i>	T. Gowri
	K. Gnanambigai
	S. Thevamanohari

வித்தியா சம்பத் சமாஜம்

(H. S. C. Union)

ஆண்டுதோறும், பல்கலைக்கழகப் புகழுக வகுப்பு மாணவர்களால் நடாத்தப் படும், இக்கழகம், இவ்வாண்டும் குறையில்லாது சிறப்புடன் இயங்கி வருகின்றது. இக்கழகம் மாணவர்களின் அறிவு வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்ற நன்னைக்கத்துடன் பல ஆண்டுகளுக்குமுன் நிறுவப்பட்டது. அன்றுபோல் இன்றும் மாணவரின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு இம்மன்றம் அரும்பாடு படுகின்றது.

அறிவும் ஆர்வமும் ஒருங்கே அளிக்கும் பல நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன. தூர் அகிரஷ்டவசமாக எமக்குப் பிற அறிஞர்களை வரவழைத்து அவர்களது ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் நிரம்பிய சொற்பொழிவுகளைக் கேட்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் எமது கழகத்தில் உள்ள சில அங்கத்தவர்களால் எழுதப்பட்ட அறிவும், சுவையும், ஆழ்ந்த கருத்துக்களும் அடங்கிய பல கட்டுரைகள் பத்திராதிபரால் ஏனைய மாணவர்களுக்கு வாசித்துக் காட்டப்பட்டன. கட்டுரைகள் மட்டுமல்ல சிந்தனையைத் தூண்டவல்ல விவாதங்களும், ஆபத்தம் செய்த பேச்சுக்களும், பேச்சுப் போட்டியும் நடைபெற்றன. இவற்றோடு அறிவிக்காமலே உடன் எழுந்து பேசுவதற்கு வேண்டிய தைரியத்தையும் பயிற்சியையும் ஒவ்வொரு மாணவர்க்கும் அளிப்பதற்காகப் பலதிறப்பட்ட பொருள்பற்றி ஆயத்தமின்றியே பேச்சுக்கள் வைக்கப்பட்டன. இக்கழகத்தை இவ்வளவு வெற்றிகரமாக நடர்த்துவதற்காகத் தன்னலமற்ற உக்கியை அளித்த போஷகருக்கும் ஆர்வத்துடன் கழக நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றிக் கூட்டங்களைச் சிறப்பித்த கழக அங்கத்தவர்களுக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். என்றும் நன்றாக இக்கழகம் நடைபெற எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

சாந்தநாயகி வெற்றிவேலு,
காரியதரிசி.

இராமநாதன் கல்லூரி இந்து மாணவர் கழகத்தின் முதலாவது ஆண்டு அறிக்கை 1957 — 1958.

1957 ம் ஆண்டு வடமாகாண வித்தியாதிகாரி சி. உ. சோமசேகரம் அவர் களுடைய தூண்டிலின்பேரில் வடமாகாணத்திலுள்ள கல்விக் கழகங்கள் பலவற் றிலும் இந்துமாணவர் கழகங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அப்பொழுது இராமநாதன் கல்லூரியிலும் சமயப்பணி புரிவதையே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு ஓர் இந்து மாணவர் கழகம் ஆரம்பமாயிற்று. இந்த ஓராண்டு காலமாகப் பின்வரும் துறை களில் இச்சுழகம் ஈடுபட்டுச் செயல்புரிந்திருக்கின்றது.

ஆரம்ப விழா:

28-2-57, ஸ்ரீ சச்சிதானந்த யோகிராஜ் அவர்கள் மாணவர் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நன்னெறிகள் சிலவற்றை எடுத்துக் கூறினார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் குருபூஜை:

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் குருபூஜை சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பட்டது. திருஞானசம்பந்தரின் தேவாரங்களைச் சில பாராயணம் செய்யப்பட்டன. “ஞானத்தின் திருவுரு” என்ற நாடகமும் மாணவர்களால் நடிக்கப்பட்டது.

மானிக்கவாசகர் குருபூஜை:

இராமநாதன் கல்லூரிப் பழைய மாணவியாகிய திருமதி சத்தியதேவி துரை சிங்கம் அவர்களுடைய சொற்பொழிவும், மாணவர்களுடைய தேவார பாராயணமும் நடைபெற்றன.

1958 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதலாம் திகதியன்று கழகத்தின் விசேஷ கூட்டமொன்று நடைபெற்றது. அதில் S. U. சோமசேகரம் அவர்கள் சமய உண்மைகளை வாழ்க்கையிற் பயன்படுத்தல்பற்றி ஓர் ஆரிய சொற்பொழிவாற்றினார். ஆசிரியர் திரு. அ. சே. சுந்தரராஜன் அவர்கள் பண்டைக்காலத் தமிழ் இலக்கியத்தில் பக்தி என்ற பொருள்பற்றிப் பேசினார்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் குருபூஜை:

இவ்வாண்டும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் குருபூஜை கொண்டாடப்பட்டது. கழ கப் போஷகர் திரு. சு. நடேசபிள்ளை அவர்கள் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் வாழ்க்கை நெறியிலிருந்து நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கொள்கைகளைப்பற்றி வலியுறுத்திக் கூறினார். திரு. த. குமாரசாமிப்பிள்ளையவர்கள் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடைய திருக் கொண்டத்தொகையின் முக்கியத்துவம்பற்றி எடுத்துக்கூறி, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரங்கள் சிலவற்றையும் பாடினார்.

1957 ம் ஆண்டு பரமேஸ்வரக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற இந்து மாணவர் சமாஜ வருடாந்த மகாநாட்டில் இக்கல்லூரியிலிருந்து செல்வி க. இந்திராணியும், செல்வி இ. கிருபாசக்தியும் பங்குபற்றினர்.

விசேஷ நிகழ்ச்சிகள்:

இராமநாதன் கல்லூரி ஆஸ்தத்தில் நடைபெறும் நித்திய பூஜைகள், தவணை முடிவில் விசேஷ அபிஷேக பூஜைகள் இவற்றோடு பின்வரும் விசேஷ நிகழ்ச்சிகளும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டன.

1. சிவராத்திரி:— நான்கு ஜாமங்களும் பூஜைகள் நடைபெற்றன. இரவு முழுவதும் சமயசம்பந்தமான நாடகங்கள் மாணவிகளால் நடக்கப் பெற்றன.
2. நவராத்திரி பூஜை:— ஒன்பது தினங்களும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பட்டன. சரஸ்வதி பூஜையும், விஜயதசமியும் பல விசேஷ இசை நிகழ்ச்சிகளுடன் விமரிசையாக நடைபெற்றன.
3. மகாத்மா காந்தி தினம்:— மாதங்கோலும் மகாத்மா காந்தி அமரத்வம் அடைந்த தினத்தன்று அவருடைய ஞாபகார்த்தமாக அவருடைய சத்தியபோகணியிலிருந்து சில பகுதிகளும் பகவத்கீதையிலிருந்து சில சுலோகங்களும் படிக்கப்பட்டன.

வேறு முயற்சிகள்:

தமிழ் மறைப் போட்டியில் இக்கல்லூரி மாணவர் பங்குபற்றினர். கீழ்ப் பிரிவினும், மத்திய பிரிவினும் முறையே இங்கு அங்கத்தினராகிய வே. யோகலட்சுமியும், சி. சோதிராயகியும் புத்தகப் பரிசில்கள் பெற்றனர். இக்கல்லூரியிலிருந்தே மிக அதிகமான தொகையினர் போட்டியில் பங்குபற்றியதற்காக விசேஷ பாராட்டுப் பெற்றனர்.

விவேகானந்த சபையார் நடாத்தும் சைவசமயப் பரீட்சைக்கு இக்கல்லூரி மாணவர் தோற்றினர்.

தேவார வகுப்பு:— பள்ளிக்கூட நேரங்களில் சாதாரணமாக நடைபெறும் தேவார வகுப்புக்களோடு மேலதிகமாகக் கீழமையில் மூன்று நாட்களுக்கு விசேஷ தேவார வகுப்புகள் நடைபெறும். விசேஷ ஆர்வமுள்ள மாணவர் இவ்வகுப்பில் சேர்ந்துள்ளனர். திரு. த. குமாரசுவாமிப் புலவர் இவ்வகுப்பை நடத்திவருகிறார்.

பிறி. ஜி. சி. இ. மாணவர் கலாவிருத்திச் சங்கம்

எங்கள் கலாவிருத்திச் சங்கம் மிகவும் பெரியது. இது நான்கு வகுப்புகளை உள்ளடக்கியது. இதில் மாணவிகள் மிகவும் உற்சாகத்துடன் கலந்துகொள்கின்றனர். இது ஒவ்வொரு வியாழக்கிழமையும் கூடப்படுகிறது. தேவாரத்துடனே கூட்டம் ஆரம்பிக்கும்.

இங்கே பல ஆங்கில விஷயங்களும், தமிழ் விஷயங்களும், விவாதங்களும் நடைபெறும். ஒரு கிழமை தமிழ் பேச்சு. அடுத்தகிழமை ஆங்கிலப் பேச்சு, அதற்கடுத்த முறை விவாதம் என முறையின்படி செவ்வனே நடைபெறும்.

ஒருமுறை சங்கக் கூட்டத்தின்பொழுது ஒவ்வொரு வகுப்பினரும் ஒவ்வொரு நாடகம் நடத்துக் காண்பித்தோம். அதற்குக் கல்லூரித் தலைவியும், மற்றும் பல ஆசிரியைகளும், மாணவிகளும் விஜயம் செய்து அந்நாடகங்களைப் பார்த்து இரசித்தனர்.

இக்கலாவிருத்திச் சங்கம் நன்றாக வளர்ந்து தழைத்தோங்கவேண்டும் என்பதே பேரவா. அதற்கு இறைவன் துணைபுரிவாராக.

எங்கள் நாடகங்களைப் பார்த்து மனமகிழ்ந்து எங்களைக் கௌரவித்த கல்லூரித் தலைவிக்கும், மற்றும் ஆசிரியைகட்கும் எங்கள் மனமார்ந்த நன்றியைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

தங்கேஸ்வரி இராமசாமிப்பிள்ளை,
காரியதரிசி.

COLLEGE OFFICE BEARERS 1958.

Shakuntala House :	House Mistress :	Miss. T. Ponnampalam
	" Captain :	Shakuntala Thamotheram
	Vice "	Buvaswary Thirunavukarasu
	Games "	Sarojini Thamotheram
Kannaki House :	House Mistress :	Mrs. P. Sivasubramaniam, B. A.
	" Captain :	T. Sornamalar
Janaki House :	" Mistress :	Mrs. S. Selvaratnam
	" Captain :	P. Sivayogam
Arunthathi House :	" Mistress :	Mrs. A. Sivapragasapillai M. A.
	" Captain :	Kamalambigai Ramupillai
	Vice "	Rajarajeswary Kandiah
	Games "	Sivagnanamamah Thillainathan
Damayanthi House :	House Mistress :	Mrs. K. Sundaralingam, B. A.
	" Captain :	P. Sivanayaki
Leelawathi House :	" Mistress :	Miss. M. Thambipillai B. A.
	" Captain :	Sivaneswary Sundarampillai
Games Section :	Games Secretaries :	Miss. S. Sinnadurai B. Sc. Mrs. P. Pararajasingam, B. Sc.
Science Association :	Teacher-in charge :	Mrs. G. Ganesan, B. Sc, (Hons)
	Secretary :	R. Iswaradevi
History Association :	Teacher-in-charge :	Mrs. R. Arunasalam, B. A. (Post-Graduate Trained)
	Secretary :	Indranee Chinniah
Geography Association:	Teacher-in-charge :	Mrs. A. Sivapragasapillai, M. A.
	Secretary :	Sarojadevi Krishnapillai
H. S. C. Union :	Teacher-in-charge :	Miss. M. Thambipillai, B. A.
	Secretary :	S. Sivaneswary
Vidhya Sambeth —		
Samajam :	Teacher-in-charge :	A. Sundararajan, B. A.
	Secretary :	K. Panneerchelvam
IV. Jaffna Guides :	Captain :	Mis. P. Thillainathan, B. Sc.
	Head Prefect :	Reyalexshmy Mylvaganam
		Sakuntala Thamotheran
	Asst. Prefect :	Mangayarkarasi Subramaniam
	Secretary :	Indranee Chinniah
Religious Association :	Advisory Committee:	T. K. Kumarasamy Pulavar Mrs. P. Sivasubramaniam, B. A. Mrs. K. Thiagarajah, B. A. Mrs. G. Somasundaram, B. A. (Hons.) Mrs. S. Appadurai, B. A. Miss. S. Thiagarajah B. A. (Hons.)
	Junior President :	V. Shantanayaki
	Secretary :	K. Rajarajeswary.

DECEMBER 1956 EXAMINATIONS RESULTS.

CEYLON GENERAL CERTIFICATE OF EDUCATION (Ordinary Level) Eng. Medium.

1. Ambigaidevy Thampipillai	10. Selvalachumy Thambiayah
2. Arunthathy Thanapalasingham	11. Sridevy Ratnasingham
3. Daisy Selvaranee Ponnukone	12. Sivagnaneswary Sivasubramaniam
4. Jegadevi Periyathamby	13. Sivamany Navaratnam
5. Kamalam Subramaniam	14. Sivaneswary Suntharampillai
6. Kamalambigai Ramupillai	15. Sowpackianayagi Vettivelu
7. Mangayatkarasi Kanapathipillai	16. Srirajadevi Rasanayagam
8. Sarojah Chinniah	17. Thilagawathy Velupillai
9. Sarojadevi Krishnapillai	18. Vaheswary Muthucumaru

DECEMBER 1956 REFERRED

1. Ayrane Mathiapparanam	20. Rasammah alias Pavalaratnam Chinniah
2. Gnanamany Duraiappah	21. Rathidevy Sarankapani
3. Gnanambigai Kandiah	22. Ratneswary Kanagaratnam
4. Indranee Kandiah	23. Saraswathy Kanagasabai
5. Jeyamany Arumugam	24. Sarojinidevi Ponnampalam
6. Jeyalatchumy Amirthalingham	25. Savithiridevi Nagalingam
7. Kamaladevi Chinniah	26. Shanthanayagi Ratnasabapathy
8. Krishnaveni Muthulingam	27. Shakuntala Selvadurai
9. Latchumyamma Sivaubramaniyayar	28. Selvaratnam Kandiah
10. Loganayagi Saravanamuthu	29. Sivapackiam Sathasivam
11. Mangayatkarasi Nadarajah	30. Thangamuthu Kathirgamar
12. Navamany Subramaniam	31. Thangaratnam Kandiah
13. Nithialuxchumy Thampo	32. Tharmapoopathy Muthuvelu
14. Padmadevy Murugesu	33. Thavamany Ponnampalam
15. Parameswary Sivakolunthu	34. Thilagawathy Murugesu
16. Parameswary Navaratnasingham	35. Thilagawathy Sithamparapillai
17. Punithawathy Ponnampalam	36. Thilagawathy Velupillai
18. Rajeswary Elayathamby	37. Vimaladevy Mylvaganam
19. Rajeswary Kandiah	38. Yasotha Siva Gowri Kannudurai

JULY 1957 PASSES

CEYLON GENERAL CERTIFICATE OF EDUCATION (Ordinary Level) English medium.

1. Ayrane Mathiapparanam	6. Parameswary Navaratnasingham
2. Indranee Kandiah	7. Selvaetchumy Thambiayah
3. Jegadevy Periyathamby	8. Sowpackianayagi Vettivelu
4. Jeyalatchumy Amirthalingam	9. Srirajadevy Rasanayagam
5. Krishnaveni Muthulingam	

JULY 1957 REFERRED

1. Gnanambigai Kandiah	9. Ratneswary Kanagaratnam
2. Jeyaletchumy Thampithurai	10. Shakuntala Thamotherom
3. Kamaladevy Sabaratnam	11. Selvanayagi Vanniasingham
4. Mangayatkarsi Sellaiah	12. Sivagnanawalli Thambithurai
5. Manohany Nadarajah	13. Sivapackiam Sathasivam
6. Punithawathy Ponnampalam	14. Sivayogam Perampalam
7. Rajarajeswary Kandiah	15. Vijayasakthiya Shelvadurai
8. Rasammah alias Pavalaratnam Chinniah	

HIGHER SCHOOL CERTIFICATE EXAMINATION DECEMBER 1956.

PASS

1. Krishnapillai S.	4. Selvamuthu M.
2. Ponnampalam T.	5. Vaithialingham A.
3. Sabaratnam P.	

REFERRED

Viyaratnam S. (European History)

COMPLETED

Soundaranayagam S.

UNIVERSITY OF CEYLON

PRELIMINARY EXAMINATION DECEMBER 1956

1. Miss. S. Krishnapillai	5. Miss. M. Selvamuthu
2. „ P. Nadarajah	6. „ S. Soundranayagam
3. „ T. Ponnampalam	7. „ A. Vaithilingam
4. „ P. Sabaratnam	

விவேகானந்தா சபை — 1956

சைவசமய பாடப் பரீட்சை

1. அன்னரத்தினம் தில்லையம்பலம்
2. இரத்தினேஸ்வரி விஜயரத்தினம்
3. இராசமலர் இராமலிங்கம்
4. இராசம்மா சுப்பையா
5. இராஜ ராஜேஸ்வரி கந்தையா
6. இராஜேஸ்வரி இளையதம்பி
7. உலோகநாயகி இராசையா
8. கமலாதேவி குமாரசுவாமி
9. கமலாதேவி சபாரத்தினம்
10. கமலாம்பிகை இராமுப்பிள்ளை
11. கமலேஸ்வரி கனகரத்தினம்
12. கமலேஸ்வரி வல்லிபுரம்
13. கமலேஸ்வரி விஜயரத்தினம்
14. கிருஷ்ணவேணி முத்துலிங்கம்
15. கோகிலராணி இளையதம்பி
16. சரஸ்வதி கனகசபை
17. சரோஜினிதேவி பொன்னம்பலம்
18. சாரதாம்பிகை கதிரிப்பிள்ளை
19. சிவபாக்கியம் சதாசிவம்
20. செளபாக்கியநாயகி வெற்றிலேலு
21. ஞானம்பிகை கந்தையா
22. ஞானேஸ்வரி நாகரத்தினம்
23. தங்கமுத்து கதிர்காமர்
24. தங்கரத்தினம் கந்தையா
25. தர்மபூபதி முத்துவேலு
26. தவமணி குமாரசுவாமி
27. தவமணி பொன்னம்பலம்
28. தவியோகசிந்தாமணி கணபதிப்பிள்ளை
29. தனலச்சுமி அண்ணாமலை
30. திலகவதி வேலுப்பிள்ளை
31. திலகவதி வேலுப்பிள்ளை
32. நகுலேசுதேவி கந்தையா
33. பரமேஸ்வரி கந்தையா
34. பரமேஸ்வரி கதிரவேலு
35. பரமேஸ்வரி சின்னத்தம்பி
36. பரமேஸ்வரி வைத்திலிங்கம்
37. பராசக்தி குமரையா
38. பவளரத்தினம் சின்னையா
39. புவனவதி நடராஜா
40. புஸ்பராணி கந்தசாமி
41. மகேஸ்வரி சின்னையா
42. மங்களேஸ்வரி ஆறுமுகம்
43. மங்களேஸ்வரி செல்லையா
44. மங்களேஸ்வரி நாகலிங்கம்
45. மங்கையற்கரசி கணபதிப்பிள்ளை
46. மங்கையற்கரசி நடராசா
47. மதிவதனம் ஆறுமுகம்
48. மனோகரி நடராசா (வித்தியாசாலைப்பரிகில்)
49. யசோதா கண்ணுத்துரை
50. வசந்தாதேவி காசிப்பிள்ளை
51. வசந்தாதேவி சபாரத்தினம்
52. ஜானகி வேலுப்பிள்ளை
53. ஜெயமணி சபாபதி
54. ஜெயலச்சுமி நடராசா.

GENERAL CERTIFICATE EXAMINATION (Ordinary Level) Dec. 1957

1. Kamalambikai Ramupillai	17. Vimaladevi Mylvaganam
2. Kamalathevy Chinniah	18. Yasothasivagowri Kannudurai
3. Nagaletchimi Velupillai	19. Indramalar Sinnathamby
4. Navamany Subramaniam	20. Kanagapathammal Pattakannu Achary
5. Parameswary Sivacolunthu	21. Kimpasakthy Erlur Rajaratnam
6. Paramesvary Chelliah	22. Sakunthaladevi Vythilingam
7. Sakuntaladevi Chellappah	23. Sadadcharadevi Rajaratnam
8. Parameswary Sivacolunthu	24. Savitridevi Vilwaratnam
9. Pathmadevi Murugesu	25. Thilagawthy Thambiah
10. Rajaledchumy Chellappah	26. Nagammah Nagalingampillai
11. Sarojah Nadarajah	27. Parameswary Sanmugam
21. Sathiarani Arunasalam	28. Pushpawathiammal Thuraishwamy
13. Sridevi Ratnasingam	29. Maheswary Sabaretam
14. Sowpakianayaki Vettivelu	30. Lingawathy Somasundaram
15. Thavamany Ponnampalam	31. Vimaladevi Sivasubramaniam
16. Theivanayaki Kandiah	

REFERRED CANDIDATES.

1. Daisy Selvarnee Ponnukone	Mathematics	12. Saradadevi Sabaretam	Arithmetic
2. Gnanambikai Kandiah	History	13. Saraswathy Kanagasabai	Civics
3. Krishnathai Ragunathan	Arithmetic	14. Pathmawathi Ramalingam	History
4. Mageswari Sinniah	Home Science	15. Puvaneswari Kartigesu	Arithmetic
5. Mangaleswary Nagalingam	History	16. Satiawati Cookathan	Mathematics
6. Kamalathai Sabaretam	Civics	17. Selvalukshmy Thambiah	Chemistry
7. Kamalawathy Mutusamy	Arithmetic	18. Swenthirathevy Kanapathipillai	Arithmetic
8. Manohari Nadarajah	Arithmetic	19. Thankaretnam Kandiah	Biology
9. Rajarajeswary Kandiah	Geography	20. Vijayasakthya Shelvadurai	Geography
10. Rasammah alias Pavalaratnam	Sinniah Art	21. Yaneswary Nagaretnam	Civics
11. Ratneswary Vijayaratnam	Civics	22. Punithavathy Thillainathar	English

GENERAL CERTIFICATE OF EXAMINATION RESULTS.

JULY 1958.

1. Parameswary Sivacolunthu	12. Thangaretnam Arumugam
2. Punithavathy Ponnampalam	13. Thilagawathy Thambiah
3. Sathiarani Arunachalam	14. Parameswary Sundarampillai
4. Thailnayakam Thambipillai	15. Punniawathy Rajaratnam
5. Theivanayakai Kandiah	16. Poomany Sinnathamby
6. Mahaladchumy Thambiah	17. Indramalar Sinnathamby
7. Vimala Nadarajah	18. Rajamany Kailasapillai
8. Athisayamany Gunaratnam	19. Kamaladevi Sivasambu
9. Manokari Nadarajah	20. Kirupasakthy Rajaretnam
10. Nagapooshaniammal Velupillai	21. Maheswary Kandiah
11. Nagaledchumy Velupillai	22. Jegadevi Nadarajah

HIGHER SCHOOL CERTIFICATE EXAMINATION Dec. 1957.

PASS LIST

1. Sarojini Swarnajothy	5. Eswaradevi R.	(Ceylon History)
2. Saraswathy Changarapillai	6. Manohari S.	"
3. Sivacolunthu A.	7. Nithiyaledchumy N.	"
4. Sivakirupai A.		

RAMANATHAN COLLEGE

PRINCIPAL

Mrs. T. Muttucumaru, B. A. 1st Class Trained, (G. T. C., Colombo)

STAFF

COLLEGIATE AND SECONDARY DEPARTMENTS

Mr. A. S. Sundararajan, B. A.
Mrs. R. Arunachalam, B. A; Post Graduate Trained
Mrs. G. Ganesan, B. Sc. (Hons.) 1st Class Trained, (G. T. C. Colombo)
Miss. M. Arumugam, B. A., Diploma in Education
Mrs. K. Thiagarajah, B. A. (Hons.) Lond.
Mrs. P. Arulampalam, B. A.
Mrs. B. Shanmugalingam, B. A. (Hons.)
Miss. M. Thambipillai, B. A., Diploma in Education
Mrs. Y. Rajaratnam, B. A., Diploma in Education
Mrs. S. Appadurai, B. A.
Mrs. P. Sivasubramaniam, B. A.
Mrs. G. Somasundaram, B. A., (Hons.), Diploma in Education
Miss. S. Thiagarajah, B. A. (Hons.)
Miss. S. Sinnatamby, B. A.
Mrs. A. Sivaprakasapillai, M. A.
Mrs. P. Pararajasingam, B. Sc.
Mrs. V. Thiagarajah, B. Sc.
Miss. P. Thillainathan, B. Sc.
Miss. S. Sinnathurai, B. Sc.

JUNIOR SCHOOL

Mrs. S. Selvaratnam, Inter-Arts
Miss. M. Vettivelu, Inter-Arts
Mrs. V. Sivasubramaniam, B. A.
Mrs. K. Sundaralingam, B. A.
Mrs. S. Pararajasingam B. A.
Miss. T. Ponnambalam, S. S. C. (English), Thamiz 1st Class Trained
Mrs. C. Karthigesu B. A.
Mrs. N. Anandaretnam, B. A. (Hons.)
Miss. K. Sabaretnam, B. A. (Acting)

PRIMARY SCHOOL

Mrs. R. Vettivelpillai, Tamil 1st Class Trained, Head Mistress
Mrs. M. Kanagaretnam, Tamil 1st Class Trained
Mrs. S. Thalayasingham, „ „ „ „
Mrs. A. Shanmugarajah „ „ „ „

SPECIAL SUBJECTS

Sironmany S. Rama Iyer, Mahopadhyaya, Sanskrit, B. A. (Hons.) Lond.
Miss. P. Kathiravelu, Physical Education Trained, Saidapet, Madras
Miss. P. Swaminathan, Sangeetha Bushanam (Annamalai)
Mrs. R. Murugaretnam, (Home Occupation)
Mrs. T. Thambiratnam, Art Certificate
Miss. Y. Subramaniam, Machine Embroidery
Mrs. R. E. Rasanayakam, Guides
Saiva Pulavar T. Kumaraswami Pillai, Religion and Sacred Hymns
Mrs. V. Sanmugam Pillai, Radio Artiste, Bharata Natyam
Mrs. S. Thirusittampalam, Sangeetha Bushanam, (Annamalai)
Miss. T. Arumugam, Library,

ACCOUNTANTS

Mr. C. Tambithurai
Mr. A. M. Cumaraswamy

250143

PRINTED AT SRI SANMUGANATHA PRESS, JAFFNA.

University of Jaffna

250143

Library

